

# PHOTO TRAVEL

FOTOGRAFIE DE NATURĂ | CĂLĂTORIE | WILDLIFE

nr. 4 | ianuarie-februarie 2009 | 11 lei

[www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)



EOL  
enciclopedia vieții

profil  
BRUNO DE FAVERI

focus  
DRAGOȘ NEDELCU

fotolocație  
VULCANII NOROIOȘI

practic  
GEOMETRIA NATURII

Orice poveste frumoasă începe pe un tărâm de basm



**DEALUL  
MESTEACĂNULUI**  
Loturi de vânzare Moeciu-Peștera

Pentru informații ne puteți contacta la:  
tel: 0745104738 sau 0745104739  
e-mail: info@bramoimob.ro  
www.terenmoeciu.ro

## VIAȚA SĂLBATICĂ

*De când eram copil m-au pasionat foarte tare animalele sălbatice. Împrumutam de la un coleg un atlas zoologic pe care obișnuiam să îl citesc din scoarță în scoarță de la primele pagini cu dinozauri și până la ultimele pagini unde erau cetaceele. Pentru mine la acea vreme acel atlas era enciclopedia perfectă și nu credeam că va exista vreodată ceva mai complex de atât.*

Răsfoind o revistă acum ceva vreme am dat peste EOL (Encyclopedia of Life) și am crezut că este doar o titlatură pompoasă. Căutând mai multe informații însă am realizat că proiectul este unul uriaș, iar acest lucru ne-a fost confirmat și de James Hanken în interviul pe care avem plăcerea să îl prezentăm în acest număr.

Fotografia wildlife este destul de slab reprezentată în țara noastră și asta în mare parte datorită faptului că animalele de la noi sunt mult mai timide și mult mai greu de găsit decât în alte țări. Cu excepția Deltei care are o concentrație mare de păsări la care se poate ajunge foarte ușor dacă dispui de mijlocul de transport adecvat, nu există alte zone în care acest gen de fotografie să fie ușor de practicat. Sunt mulți fotografi care au în portofoliul lor animale, foarte bine surprinse, dar nu sunt dedicați numai acestui gen de fotografie. Personal și eu mă regăsesc în acest segment și recunosc că majoritatea



© Dan Dinu

cadrelor cu animale reușite sunt surprinse în zona Alpilor, fie ei francezi sau italieni, sau de-a lungul Dunării. Acest fapt se datorează în mare parte oamenilor. La noi turistul are un comportament mai puțin civilizată și alungă de multe ori animalele prin urlete sau chiar prin pietre aruncate. În astfel de condiții animalele au devenit mai sperioase și s-au retras în zone mai puțin accesibile, fiind uneori mai greu de găsit. La toate acestea se mai adaugă și faptul că diversitatea biologică a țării noastre este mult mai mică, cu excepția aceleiași Delte, decât multe alte părți ale globului și chiar ale Europei. A fi fotograf de animale în România nu este ușor, dar merită încercat cu siguranță.

Trebuie să fiți perseverenți, să învățați despre comportamentul animalelor și să nu vă sperie gândul că trebuie să pierdeți multe ore la pândă.

Dan Dinu

www.dandinu.net  
dandinu@phototravel.ro

# CUPRINS

- 6 **INFO** | Știri și noutăți din lumea fotografiei
- 26 **GALERIE WWE** | Orsolya Haarberg - Islanda
- 28 **INTERACTIV** | Vlad Dumitrescu | Sergiu Negrea
- 32 **PROFIL** | Bruno De Faveri - Culoarele sălbăticiei
- 48 **FOCUS** | Octavian Radu Topai - Călător în Patagonia
- 68 **SPECIAL** | EOL - Enciclopedia vieții
- 74 **FOTOLOCAȚIE** | Pădurea de la Reci
- 95 **ECHIPAMENT** | Despre trepied
- 98 **PRACTIC** | Geometria naturii
- 104 **ARTICOLUL TĂU** | Dan Moruzan - Apusenii | Andreea Sepi - Corsica
- 116 **CONCURS** | Câștigătorii temei "RURAL" și "IARNA"



**foto copertă:** Sorin Rechițan - Parcul Național Retezat

**PHOTO** TRAVEL

**redactor șef** dan dinu  
**redactor** roxana comnac  
**design & dtp** mihai muntean  
**corectură** andreea bell  
**traducere** veronica șerbănoiu  
**colaboratori** bogdan florescu

simion buia  
**management** dragoș giurgiu  
**marketing** ovidiu todoran  
0721 278 608

[ovidiutodoran@phototravel.ro](mailto:ovidiutodoran@phototravel.ro)

anda georgescu  
0752.232.142

[andageorgescu@phototravel.ro](mailto:andageorgescu@phototravel.ro)

**contact** BRAȘOV, str. Griviței nr.84-90

bl.12, sc.A, ap. 6, 500198

tel/fax 0368.460.932

[contact@phototravel.ro](mailto:contact@phototravel.ro)

[www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)

**distribuție** gratuită

**ISSN** 2066 - 0650

Toate drepturile asupra materialelor apărute în revistă aparțin sc. photo travel srl. și nu pot fi reproduse, parțial sau integral, fără acordul scris al acesteia.



© Bruno De Faveri



© Octavian Radu Topai



© Dan Dinu



© Dragoș Giurgiu

# SONY

## Nature treasures in Europe

În data de 16 aprilie 2009, va avea loc la Palais des Festivals din Cannes, Franța, gala de decernare a premiilor Sony World Photography Awards. Cu această ocazie, vor fi sărbătoriți cei 44 de finaliști ai categoriilor adresate amatorilor și profesioniștilor.

În noaptea evenimentului, premiului L'Iris D'Or, Sony World Photography Awards, va fi înmânat unuia dintre câștigătorii celor 12 secțiuni profesionale. De asemenea, va fi anunțat și câștigătorul categoriilor destinate amatorilor, selectat dintre cei opt finaliști; el fiind răsplătit cu un premiu de 5000 de dolari și echipamente foto Sony. Un alt moment important va fi menționarea câștigătorului premiului PRP, creat în parteneriat

cu organizația The Prince's Rainforests Project, care va consta în realizarea unui documentar despre pădurile tropicale ale lumii. Încheierea seriei îl va avea în centrul atenției pe aclamatul fotograf francez Marc Riboud, câștigător al premiului Lifetime Achievement 2009.

Scopul competiției World Photography Awards este de a promova munca fotografilor de pretutindeni. Pentru a veni în susținere lui, organizatorii vor expune cele mai apreciate imagini în cadrul Expoziției Câștigătorilor, parte a Festival@Sony World Photography Awards, o săptămână de celebrare a excelenței în fotografie care va avea loc pentru prima dată în Cannes, în intervalul 14 - 19 aprilie 2009. Această expoziție

va fi adaptată Turului Global 2009/2010.

În cadrul festivalului vor avea loc diverse expoziții, seminarii, respectiv sesiuni de autografe, susținute de fotografi cunoscuți, dintre care enumerăm pe: Elliott Erwitt, Marc Riboud, Vanessa Winship (câștigătoare a distincției L'Iris D'Or, ediția 2008), Stuart Franklin, Bruce Davidson, Cedric Delsaux.

Anul acesta, Comitetul Onorific al Juriului, alcătuit din artiști apreciați, curatori, reprezentanți ai agențiilor internaționale, publiciști și critici de artă, avea să efectueze selecția din peste 36546 de imagini înscrise în categoria profesionistă și

25370 trimise la secțiunile deschise amatorilor. Zelda Cheatle, reprezentantă a comisiei a precizat: "A fost o bucurie să lucrez cu colegii mei, membrii ai juriului. Ne-am dat sârguința să fim onești, discuțiile au fost constructive și fiecărui participant i-a fost acordată o atenție particulară. [...] A fost o onoare să prezentăm câștigătorii din acest an ai Sony World Photography Award".

Pentru anul 2009, la secțiunea peisaj, câștigătorul categoriei profesionale este David Zimmerman (S.U.A.), iar la categoria amatori a fost selectat Giuseppe Parisi (Italia).

[www.worldphotographyawards.org](http://www.worldphotographyawards.org)



© David Zimmerman, prin amabilitatea Sony World Photography Awards 2009



© Giuseppe Parisi, prin amabilitatea Sony World Photography Awards 2009



Aparatură foto-video și accesorii.  
Soluții complete pentru studiouri.

## ALBUMUL "INDIA - CUVÂNT ȘI IMAGINE"

Eric Meola

Între copertile acestui album, apărut la sfârșitul anului 2008, Eric Meola a reușit să concentreze complexitatea unei națiuni ce este imposibil de înțeles într-o singură viață. Mai bine de un deceniu fotograful american s-a reîntors sistematic în India spre a-i surprinde exuberanțele, oamenii, peisajele, templele, gesturile rituale, sărbătorile și arhitectura sacră.

Peste 200 de fotografii, selectate din cele aproximativ 25000 realizate, s-au materializat într-o carte, de dimensiunea unui atlas școlar. Imaginile sunt însoțite de eseuri, povești și poeme compuse de scriitori indieni, clasici și contemporani, amintindu-i aici pe Nirad C. Chaudhuri, R. K. Narayan, Arundhati Roy, Kiran Desai, Salman Rushdie și Vikram Seth. Din aceste pasaje, cititorii învață nu numai despre străvechea civilizație hindusă, dar și despre destinațiile exotice actuale.

Pe bună dreptate, rezultatul final este un studiu de artă care ne impulsionază să pornim spre India. [www.ericmeola.com/indiabook](http://www.ericmeola.com/indiabook)



© Eric Meola



## PHOTO TRAVEL

Partener oficial Wild Wonders of Europe

Revista PHOTO Travel a devenit din luna februarie 2009 partener oficial Wild Wonders of Europe, alăturându-se astfel celor ce susțin acest demers grandios.

Moștenirea naturală a Europei, surprinsă în imagini memorabile, este adusă și în paginile publicației noastre începând cu acest număr. Vom prezenta în fiecare lună câte o destinație fotografică immortalizată în cadrul inițiativei Wild Wonders of Europe.

Echipa redacțională s-a mobilizat să traducă în limba română articolele existente

pe blog-ul proiectului. În momentul de față puteți găsi relatări din expediția fotografică susținută de Cornelia Dörr în țara noastră accesând [www.wild-wonders.com/blog/](http://www.wild-wonders.com/blog/).

Cealaltă expediție din România va fi realizată de fotograful italian Manuel Presti și se va desfășura în perioada imediat următoare în Delta Dunării. Cei interesați vor afla mai multe informații, dar și detalii de la fața locului, în numerele viitoare ale publicației electronice.

## IWP COMPETITION

### Competiție fotografică internațională

Concursul de fotografie International Wildbird Photographer, organizat de revista britanică Bird Watching și distribuitorul online de echipament fotografic Warehouse Express, și-a desemnat câștigătorii la începutul lunii februarie. Aflată la cea de-a șasea ediție, competiția a reunit participanți din peste 30 de țări, fotografi amatori și profesioniști, animați de pasiunea lor comună pentru ființele înaripate ale Terrei.

Imaginile trimise au putut fi încadrate în cele opt categorii: "Birds in Britain"/"Păsările din Marea Britanie", "Birds of the World"/"Păsările lumii", "Birds in Flight"/"Păsări în zbor", "Bird Behaviour"/"Comportamentul păsărilor", "Birds in the Landscape"/"Păsări în peisaj", "Amateur & Amateur Digiscoping"/"Amator și

amatori de digiscopie", "18s & Under"/"18 ani și mai puțin" (secțiune lansată în anul 2008), "Best Portfolio"/"Cel mai bun portofoliu".

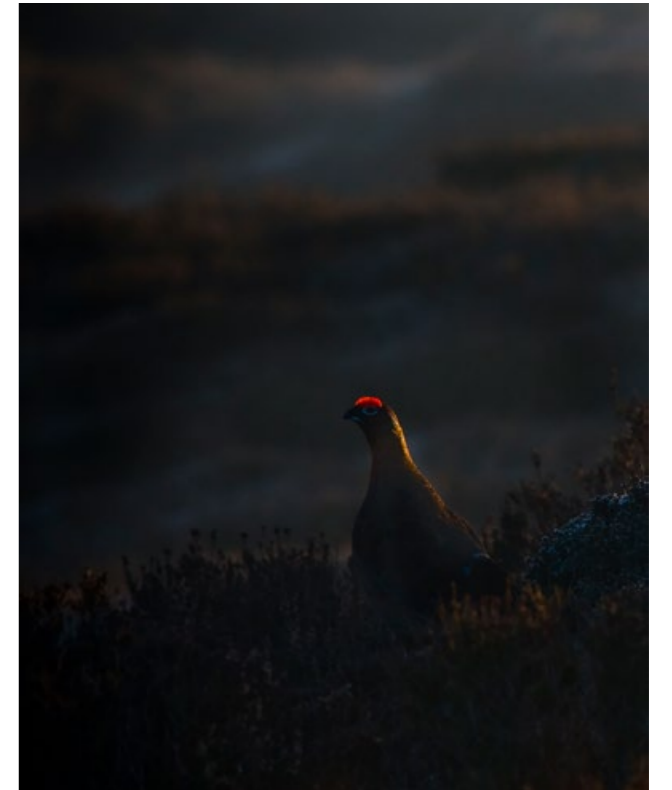
Juriul a fost format din personalități de excepție: Chris Packham, expert TV pe partea de wildlife și fotograf profesionist; David Tipling: fotograf wildlife recunoscut; Ben Weeks: Training și Technical Development Manager, Warehouse Express; Sheena Harvey: redactor la revista Bird Watching; Mike Weedon: redactor adjunct la revista Bird Watching. Cum era firesc, și anul acesta juriului i-a revenit sarcina dificilă de a desemna cele mai sugestive cadre surprinse, alegând pentru fiecare secțiune un câștigător și un finalist.

Premiile oferite au depășit 10 000 lire, incluzând aparate fotografice și echipamente

specifice fotografiei de păsări, iar imaginile câștigătoare vor fi expuse în galerii și publicate în revista Bird Watching.

Marele câștigător a fost desemnat Mart Smit (Olanda), fiind totodată numit și câștigătorul categoriei sub 18 ani. Fotografia înscrisă, "Whooper Swan" avea să fie caracterizată drept: "o imagine foarte frumoasă, simplă, perfectă, ce are caracteristicile unei litografii". Ea a fost surprinsă în sudul Suediei într-o excursie cu cortul, la o temperatură de -20°C.

Pentru a afla poveștile celorlalte imagini câștigătoare, părerile membrilor juriului, dar și detalii despre finaliști, accesați: [www.iwpawards.com](http://www.iwpawards.com).



"Red Grouse" © Phillip Thomas (Marea Britanie)



"Whooper Swan" © Mart Smit (Olanda)



"Coot" © Andy Parkinson (Marea Britanie)

## HOME

### Documentarul lui Yann Artus Bertrand

“Pământul are 4,5 miliarde de ani de la formare; plantele au apărut acum o sută de milioane de ani, iar noi am devenit bipezi acum aproximativ 6 milioane de ani. Am reușit să ne adaptăm și să cucerim toată planeta. În ultimii 50 de ani am reușit să o modificăm mai mult decât în întreaga istorie a omenirii. Mai mult de jumătate din pădurile globului au fost defrișate; resursele de apă potabilă au scăzut îngrijorător; cultivatul la scară industrială seacă pământul și sursele noastre de energie nu sunt durabile...” este un citat de impact preluat din trailer-ul filmului documentar “HOME” realizat de Yann Arthus-Bertrand, în coproducție ELZEVIR FILMS – EUROPACORP.

Prezentând o călătorie originală și având o misiune dificilă, “HOME” va avea premiera pe 5 iunie 2009, de Ziua Mondială a Mediului, și va fi distribuit gratuit la nivelul întregii planete.

Având scopul de a ne arăta o nouă perspectivă asupra necesității asigurării sustenabilității, Yann Arthus-Bertrand ne poartă într-o expediție unică în jurul Terrei. “HOME” ne va ajuta să conștientizăm

relația cu planeta noastră și ne va oferi ocazia să-i contemplăm comorile, dar și rănila lăsate în urmă. Planeta Pământ este grav bolnavă, iar un viitor benefic îi poate fi asigurat doar dacă noi, locuitorii ei, vom decide să ne unim forțele în acest sens.

Filmul este un jurnal de călătorie, ce ne prezintă peisaje captate de la înălțime. “HOME” ne invită să ne detașăm de activitățile zilnice și să privim obiectiv rezultatele excitate de ritmul alert al evoluției.

Filmul a fost conceput în urma discuțiilor purtate între: Yann Arthus-Bertrand, Luc Besson și François-Henri Pinault. Scopul lui este de a facilita înțelegerea problemelor cu care se confruntă Pământul și de a conștientiza generații întregi de necesitatea asumării responsabilității sociale, respectiv de a iniția acțiuni favorabile asupra mediului.

Site-ul oficial al filmului: [www.home-2009.com](http://www.home-2009.com).

Filmat în 54 de țări și 120 de așezări.

733 casete video înregistrate, 217 zile de filmări în 18 luni.

Filmul va fi distribuit în cel puțin 87 de țări.

Filmul va fi tradus în cel puțin 14 limbi.



# HOME



# Tu cum privești lumea?

Dacă o privești ca noi, prin obiectivului aparatului, atunci ești binevenit în noua comunitate a fotografilor de natură pe

[www.fotonatura.ro](http://www.fotonatura.ro)

# 19ÈME FESTIVAL DE L'OISEAU ET DE LA NATURE

## Abbeville

Între 18 și 26 aprilie 2009, cu ocazia Festivalul păsărilor și al naturii/Festival de l'Oiseau et de la Nature, regiunea Picardie îi invită pe toți cei interesați în mijlocul ei să-i descopere sau redescopere bogățiile naturale. Această inițiativă anuală are loc la începutul primăverii, într-o perioadă favorabilă descoperirii peisajelor complexe din golful Somme și ale regiunii Picardie, din nordul Franței. Aflat la cea de-a 19-a ediție, evenimentul se poate mândri și cu rolul important avut în instituirea legislației privind protejarea biodiversității din zona golfului Somme.

Participanții, iubitori de spații extinse, vor avea ocazia să poarte discuții cu diverși regizori, fotografi și ghizi locali, sau vor putea lua parte la cele peste 200 de tururi în natură desfășurate pe parcursul a 9 zile. Activitățile cuprinse în program vor oferi vizitatorilor posibilitatea de a traversa estuarul, de a observa colonia de foci de pe țărmul nisipos și de a efectua plimbări în apropierea Parcului Ornitologic Marquenterre pentru a descoperi păsările migratoare și speciile rare ce se adăpostesc aici. De asemenea, ei vor putea admira imaginile înscrise în competiția de fotografie, sau vizualiza documentarele despre animale sălbatice din cadrul competiției de film.

Faptul că acest eveniment a devenit un punct de referință pentru iubitorii fotografiei wildlife, îl conferă și invitații anunțate. Amintim dintre aceștia pe naturalistul belgian Johan De Crem; Dominique Delfino și Jean-Luc Hercent -



care vor susține workshop-uri de fotografie în golf; Stéphane Hette, cu expoziția sa care a făcut înconjurul lumii: "Aripile Dorinței sau «Viața de vis a fluturilor»", cât și pe Gilles Martin prezent cu expoziția "Pasările lumii".

Pentru rezervări, dar și pentru a afla programul detaliat al festivalului:

[www.bird-nature-festival.co.uk](http://www.bird-nature-festival.co.uk).



# CURS DE FOTOGRAFIE ONLINE



## ANZANG Nature and Landscape Photographer of the Year Competition

Până pe data de 17 aprilie 2009 cei familiarizați cu biodiversitatea teritoriilor Australia, Noua Zeelandă, Antarctica și Noua Guinee, își pot înscrie cele mai bune fotografii la ANZANG Nature and Landscape Photographer of the Year 2009. Această competiție încurajează conservarea faunei din ANZANG, respectiv conștientizarea localnicilor despre patrimoniul lor natural unic.

Evenimentul inițiat în urmă cu cinci ani de doctorul Stuart Miller, este organizat începând de anul acesta de South Australian Museum. Ediția curentă este deschisă atât amatorilor, cât și fotografilor profesioniști, de pretutindeni. Imaginile înscrise, maxim patru, trebuie să fie realizate în regiunile menționate anterior. Ele se pot încadra în următoarele secțiuni: "Animal Portrait"/"Portret de Mamifer", "Underwater Subject"/"Subiect subacvatic",



© Stanley & Kaisa Breeden. Competiția de fotografie ANZANG ediția 2008



© Shannon Conway. Competiția de fotografie ANZANG ediția 2008

"Botanical"/"Botanic", "Black & White"/"Alb și Negru" și "Interpretive"/"Interpretativ".

Câștigătorii, finaliștii dar și cele mai apreciate fotografii vor fi făcute publice în luna octombrie a.c. Premiul oferit este de peste 20.000 de dolari iar imaginile câștigătoare vor fi vernisate atât în South Australian Museum, cât și în expoziții ce vor avea loc în întreaga Australie.

Cei interesați se pot înscrie accesând [www.anzangnature.com](http://www.anzangnature.com). Se percepe o taxă de participare.

Câștigătorul anului 2008 a fost desemnat Alan Peate cu imaginea "Fighting egrets"/"Egrete războinice", comentată de juriu drept "un cadru bine realizat ce surprinde momentul conflictului la o înaltă abordare tehnică". Alan a immortalizat imaginea în apropierea unui bazin cu apă dulce din Queensland, nord-estul Australiei.



"Fighting egrets" © Alan Peate. Competiția de fotografie ANZANG ediția 2008



# MAGAZINUL F64

## PROMTITUDINE ȘI PROFESIONALISM

Nu trecem pragul magazinului pentru a veni la serviciu, ci pentru a ne cunoaște clienții, pe cei prinși în mrejele fotografiei, pe cei care vor să-i afle tainele sau pe cei care vin să ne adreseze, curioși și interesați, întrebări despre fotografii, lentile, camere... Și astfel, ceva magic se întâmplă: **trecând pragul magazinului ești întâmpinat de prietenii de la F64 și nu de vânzători distanți cu aere închipuite de superioritate, într-o atmosferă caldă, prietenoasă.** Oriunde ai privi, vezi așezate exemplar în vitrine „motivele” pentru care ai dedicat un sfert de oră din agitația zilnică și ai ajuns la F64: aparate pe film sau camere digitale, accesoriu pentru dezvoltat, lumini de studio pentru mini-studioul improvizat în garsonieră, trepiedul, cel mai bun prieten pentru drumețiile pe munte sau fotografierea „off-road”, filtre, acumulatori, umbrele, rucsacuri și tot felul de accesorii: cabluri, becuri, lămpi, care de abia așteaptă să întregescă trusa foto.

### Comunicare și sprijin

Motivul achiziționării se transformă, treptat, în poveste. Se împărtășesc experiențe, se descarcă fotografii, se probează trepiede, camere, lentile, se surprind cadre din jurul magazinului, se fotografiază macro: gărgărițele de pe frunzele arbuștilor ornamentali din grădină. Prin intermediul magazinului on-line, F64 are prieteni în toată țara. Știm ce trupă mai concertează la Sibiu, dacă a nins la Brașov sau ce specialități culinare s-au mai inventat în Ardeal. Sunt clienții pe care îi sunăm pentru a-i anunța că vor primi produsele comandate, clienți pe care ne dorim să îi cunoaștem personal și pe care îi invităm cu plăcere să treacă pragul magazinului

nostru, chiar dacă, uneori, distanța este prea mare... Participăm cu bucurie și entuziasm la evenimente fotografice, expoziții foto, excursii și alte întâlniri cu prieteni fotografi, pasionați sau pur și simplu prieteni ai fotografiei. Dacă nu se întâmplă nimic, inventăm noi evenimente pentru care să fotografiam, să dezbatem o imagine, să „despicăm” firul fotografic în patru.

Sprijinim inițiativele fotografice prin sponsorizări pentru că ne dorim ca această pasiune nobilă „să ardă” mereu în sufletele entuziaste ale partenerilor noștri. Vrem să stărnim interesul pentru fotografie, vrem să-i vedem pe fotografi cum surprind în imagini inedite veselia și puritatea unui subiect, dramatismul unei întâmplări neprevăzute, verdele naturii sau amestecul amețitor de culoare, așternut pe frunze de o toamnă târzie.

### Seminarii atractive

Încercăm să adaptăm din mers o vorbă mare: „Un om informat este un om puternic”. Îi invităm, prin intermediul site-ului nostru, [www.f64.ro](http://www.f64.ro), și al fotografilor care ne trec pragul și care predau lecții de fotografie, atât pe bucureșteni, cât și pe cei din provincie, să participe la seminarii foto cu tematică diversă, atractivă și interesantă. Să învățăm împreună despre tainele fotografiei de nuntă, despre ce înseamnă să fii între lumini și umbre cu ajutorul kit-urilor profesionale de lumini, care este echipamentul potrivit pentru o expediție pe munte, câtă magie poate oferi o blendă îndreptată către chipul personajului pe care focalizează un obiectiv de 50mm f/1.8.

Am inițiat proiectul acestor seminarii pentru toți cei care ne cunosc și pot transmite mai departe, prietenilor, cunoștințelor, pasionaților de fotografie tot ceea ce au învățat, pentru a-i determina să iasă cu aparatul în parc într-o zi însoțită de primăvară ca să testeze cele auzite și învățate de la cei vechi în breasla fotografilor. De ce facem acest lucru? Pentru a deveni corespondenți F64! Ne face plăcere să primim articole în care partenerii noștri ne pot împărtăși cele mai inedite experiențe foto despre întâmplări hazlii, despre picături de rouă și obiective macro, despre un Lensbaby, despre soarele blând de amurg și focusul selectiv ultrarapid, despre ielele care dansează noaptea în pădure și multe alte povești de fotograf! Atâta timp cât sunt numai nuvele foto, nu și povești vânătoarești închipuite, e perfect! Textele vor apărea publicate pe site-ul nostru, la secțiunea „Știri”, sub semnătura fotografului care și-a luat rucsacul în spinare în diminețile geroase, cu zăpadă afânată, sau în verile timpurii, pe nisipul auriu. Așteptăm, așadar, să ne scrieți!

Echipa F64



# TRAVEL PHOTOGRAPHER OF THE YEAR

## Câștigătorii ediției 2008

În luna decembrie a anului trecut, Travel Photographer of the Year (TPOTY) își anunța câștigătorii. Creată de fotografi pentru fotografi, competiția a devenit în decursul anilor un spectacol în care sunt admirate impresiile de călătorie prin intermediul imaginilor memorabile.

Ediția din 2008 a inclus trei categorii unde puteau fi înscrise portofolii: "Viața", "Chemarea sălbăticiei" și "Bucuria călătoriei"; două categorii în care se putea trimite o singură imagine reprezentativă: "Un cadru - Destinația oriunde" și "Primul cadru - Aș dori să fii aici"; și premiile "Young Travel Photographer of the Year" și "Travel Photographer of the Year".

În total au fost înregistrați participanți din peste 61 de țări, pentru ca în runda finală să rămână lucrări doar din aproape 33 de țări. Marii câștigători ai secțiunilor menționate anterior vin din Australia, Italia, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii; iar lista premianților continuă cu fotografi din Kenia, India, Olanda, Irlanda, Polonia, Rusia, Suedia și Elveția.

Fotograful canadian Darwin Wiggett a fost numit Travel Photographer of the Year 2008. Imaginile sale, ce prezintă un peisaj canadian impresionant, au fost votate la unison de juriu. Distincția Young Travel Photographer of the

Year a revenit tânărului de numai 16 ani, Daniel Rooney, din Marea Britanie.

O incursiune în lumea înconjurătoare, din prisma câștigătorilor, poate fi făcută accesând [www.tpoty.com](http://www.tpoty.com). Fotografiiile câștigătoare au fost vernisate în cadrul expoziției Travel Photographer of the Year, ce a avut loc pe durata evenimentului Focus on Imaging 2009 (din Birmingham, Marea Britanie), din 22 până în 25 februarie. De asemenea, ele vor fi publicate în cartea "Journey Three" și prezente în diverse galerii de artă.

Lansată de fotograful Chris Coe, în 2003, competiția se adresează nu doar celor ce excelează în domeniu, ci și celor ce doresc să-și dezvolte abilitățile fotografice sau să surprindă cadre remarcabile. TPOTY este dedicată tuturor, fiind locul în care amatorii și profesioniștii concurează unul cu celălalt, indiferent de vârstă.

Ca și fapt divers, cel mai tânăr concurent a avut 5 ani, iar cel mai în vârstă 88. Aici nu se fac diferențieri între lucrările înscrise, criteriul de selecție fiind pregnanța mesajului avut de acestea. Premiile sunt incredibile iar provocarea este permanentă ca și drumul parcurs de însuși fotograful călător.



© Marsel van Oosten (Olanda)



© Martin Smith (Marea Britanie)



© Tessa Bunney (Marea Britanie)



© Tessa Bunney (Marea Britanie)



*Colecția de hărți turistice*

# Descoperă ECO ROMANIA

[www.eco-romania.ro](http://www.eco-romania.ro)



## DE LA FOTOGRAFIE la (fine) art print

Niciodată nu s-a fotografiat mai mult decât în zilele noastre. Fotografii au devenit mai puțin pretențioși, calitatea imaginilor este în mod covârșitor mai slabă, negândită, deserving îndeobște clișee. Originalitatea a devenit o "rara avis", majoritatea pozelor ocupând computerele, ticsite de rebuturi vizuale. Mulți fotografi - amatori, profesioniști - mărturisesc că nu au timp să-și selecteze imaginile, să le prelucreze, să descopere în ele acel "ceva anume" care le-ar face interesante pentru vreun proiect sau potențial client. Dar chiar dacă imaginea se prelucrează cu rigurozitate, aceasta se trimite în mod uzual spre imprimare la un "chiosc" obișnuit, la un laborator, la colțul străzii. Fără să se întrebe nimeni care este sistemul de management al culorii utilizat de un laborator Fuji, sau Kodak ori Agfa. Din nefericire, puțini fotografi din România se gândesc la singura varianta profesională: cea de a cumpăra o imprimantă foto. Numai astfel se poate urmări și "conduce" o imagine de la momentul captării ei până la imprimare. Nu există un moment mai plăcut ca acela în care - după ședința foto și prelucrare - să "iasă" pe o hârtie de calitate imaginea realizată, pe care să puneți mâna, la propriu!

Personal utilizez imprimanta (Epson Stylus Photo 4880) în nenumărate acțiuni, și nu îmi pot imagina cum ar fi să mă despart de ea. De ce? Foarte simplu: sunt stăpân absolut pe imaginile mele. Hai să vă dau un exemplu concret: să presupunem că ați avut o ședință foto cu un client. Persoana v-a pozat în studio sau



într-un anumit loc, după care dumneavoastră ați introdus imaginile RAW în computer, spre selectare și prelucrare. Din aproximativ 300 de cadre au mai rămas 60 utilizabile. Însă, modelul vă plătește doar 10 imagini. Pentru aceasta este nevoie ca dumneavoastră să-i arătați toate imaginile selectate, să stați împreună - fotograful și clientul - în fața monitorului ore în șir până când se află care sunt cele 10 imagini care se doresc ulterior prelucrate și printate. Din nefericire, timpul a devenit parcă neîncăpător pentru toate acțiunile necesare unui fotograf profesionist. Din grabă și dezinteres, fotograful din România obișnuiește să ofere imaginile clientului spre selectare, neprelucrate, sub formă de JPEG rezoluție slabă, ceea ce e total greșit! În primul rând deoarece clientul nu vizualizează bine, clar și calitativ acele imagini, dar și pentru că acele fotografii pot fi utilizate și în alte scopuri decât cele contractuale. Ei bine, aici intervine obiectul numit imprimantă foto, cu o utilitate exemplară. Eu imprim pe o rolă de hârtie glossy sau semi-gloss de 250 mg, format A2 (42 cm lățime) toate imaginile selectate, considerate reușite, iar clientul pleacă acasă cu această "coală" relativ lungă, urmând să-mi comunice ulterior prin e-mail, ori telefonic, care imagine o dorește prelucrată și imprimată, și la ce dimensiune. Prin acest procedeu nu riscați să vă dați imaginile sub formă digitală, nu pierdeți timp prețios pentru selectarea fotografiilor pe monitor, alături de client, și nu vă enervați trimițând calupuri de imagini via e-mail, fără să aveți certitudinea expedierii lor. Mai mult, dacă trimiteți fotografiile ca JPEG, imaginile dumneavoastră pot fi vizualizate de către client în cu totul alte culori și luminanță, întrucât mulți folosesc monitoare învechite, necalibrate. Printul însă vă scutește de aceste

neplăceri!

De obicei clienții mei doresc fotografii de calitate, iar eu le ofer portrete de dimensiuni mari, minim 40x60 cm, pe hârtie mată, cum e Epson Ultrasmooth Fine Art Paper. Fotomodelele preferă hârtia glossy, iar un designer mi-a solicitat portretul pe Water Resistant Matte Canvas! Canvas-ul e un tip de hârtie specială, conținând bumbac 100%, e flexibil și poate fi întins pe un sașiu de lemn. Are un mare atu: structura materialului! Un portret, mai ales dacă sunt și elemente de vestimentație cuprinse în imagine, arată deosebit dacă e imprimat pe canvas. Poate dezorienta teribil deoarece conține elementele vizuale ale unei picturi în ulei.

O imprimantă foto trebuie să fie de calitate, prin urmare nu este o afacere ieftină. Dar, dacă sunteți un fotograf care ține la profesia sa ca la ochii din cap, dacă nu doriți să înșelați așteptările clienților, dacă intenționați să controlați întregul proces fotografic - atunci investiția într-o imprimantă nu trebuie pusă sub semnul îndoielii. Dar și aici trebuie respectate anumite reguli tehnice, care duc la performanța necesară. O imprimantă recomandabilă este cea de la formatul A2 în sus, deoarece o imprimantă A3 este ușor limitată în utilitate. Clienții sunt diferiți și nu doresc să li se impună mărimea. Există trei mari concurenți pe piață, dar în realitate "bătaia peștelui" este pe imprimantele de consum, nicidecum pe segmentul profesionist. Aici Epson este imbatabil. O imprimantă are mai multe elemente constitutive, care trebuie să se coreleze cu succes. Astfel nu numai imprimanta ca și aparat este importantă, ci mai ales sistemul de cerneală cu care lucrează, pigmentii folosiți, mărimea cartușului de cerneală, sistemul de pulverizare a cernelii, calitatea duzelor, rapiditatea și rezoluția exactă, stabilitatea imprimării și nu mai puțin varietatea mediilor pe care se poate imprima. Epson a investit enorm în dezvoltarea acestor particularități, și a ajuns la sistemul de cerneală numit UltraChrome K3, conținând 3 tipuri de cerneală neagră (Photo sau Matt Black, Light Black și Light Light Black) pentru a acoperi perfect spectrul culorilor gri din trecerile de la negru la alb, și în plus mai conține tehnologia numită Vivid Magenta, care are menirea de a



mări gamutul de culoare în spectrul sensibil de magenta și verde. Acest gamut este util mai ales la portretele și peisajele care necesită un plus de culoare foto-realistică, irealizabil pe alte tipuri de imprimante. Mai mult - și aici mi-aș permite să vă ofer un exemplu personal, cel al imprimantei mele, Epson Photo 4880 - imaginile imprimate nu conțin elemente de metamerie și bronzing, iar consumul de cerneală pentru un A2+ a oscilat între 2,3 și 3,6 ml, în funcție de culorile care trebuiau acoperite. Iată, revin la cerneală și vă invit să luați în considerare o imprimantă foto profesională față de una "normală" din mai multe motive. Imprimanta foto Epson 4880 are un cartuș de cerneală ce conține 110 ml sau 220 ml, față de imprimanta A3 a cărei cartuș conține doar 11 ml. Dar dacă nu aveți de gând să imprimați prea des, iar mărimea de A3+ ar satisface solicitările clienților dumneavoastră, vă recomand imprimanta Epson R2880, care conține exact aceeași tehnologie și sistem de cerneală precum fratele ei mai mare, 4880, sau imprimantele de mari dimensiuni 7880 ori 9880! Și la R2880 puteți utiliza hârtia pe rolă, însă mai redusă ca dimensiuni, în plus există funcția de a printa pe CD/DVD. Utilizează legăturile USB2 și PictBridge. Costă cca. 3000 RON. Pentru un buget mai redus, 2300 RON, vă recomand Epson R1900, cu o nouă generație de pigmenti: UltraChrom Hi-Gloss2, cu 8 culori, incluzând cerneală portocalie pentru portrete. De-o fi una, de-o fi alta - nimic nu vă va aduce o bucurie mai mare decât să vă vedeți propriile imagini pe hârtie foto. Un portret alb-negru într-un fel se vede pe monitor și în cu totul alt fel pe hârtie, fie că e Baryta, Canvas, ori Premium Luster Photo Paper. O fotografie faină merită un (fine) art print.

Simion Buia - fotograf

# ISLANDA

Odată cu prima ediție a acestui an, inaugurăm o nouă rubrică, "Galeria Wild Wonders of Europe". Aici vom prezenta în fiecare număr câte o zonă inclusă în acest amplu proiect, care descoperă și celebrează biodiversitatea Europei.

Orsolya Haarberg este de origine maghiară și locuiește în prezent împreună cu soțul ei, Erlend Haarberg, fotograf de natură, în Norvegia. Mai multe detalii despre ea, cât și despre munca lor, puteți găsi pe site-ul [www.haarbergphoto.com](http://www.haarbergphoto.com).

Fotografiile prezente în acest articol sunt doar câteva din colecția existentă pe site-ul oficial al Wild Wonders of Europe, [www.wild-wonders.com](http://www.wild-wonders.com), la rubrica "Galleries".



Photo: Orsolya Haarberg / [www.wild-wonders.com](http://www.wild-wonders.com)



Photo: Orsolya Haarberg / [www.wild-wonders.com](http://www.wild-wonders.com)



Orsolya Haarberg (Ungaria) este unul dintre cei 50 de fotografi implicați în proiectul Wild Wonders of Europe, însărcinați cu fotografierea locurilor sălbatice din Europa. Prima ei misiune a fost în Islanda - o călătorie care a durat aproape 4 luni, din mai până în august 2008.

Islanda, țară cu 130 de vulcani activi și sute de gheizere care se întâlnesc cu ghețarul cel mai mare al Europei, este un loc special.

Nu este de mirare că pasionații de natură de pretutindeni se întorc de acolo cu cele mai spectaculoase fotografii. Mixtura incredibilă dintre lacuri termale naturale și tundra deschisă, impregnată de culori bizare, conferă ținutului un aspect de lume primordială.

Aceasta este una dintre cauzele pentru care celor 360.000 de islandezi li se adaugă aproximativ același număr de turiști. Aceștia vin pentru a vizita stâncile aflate pe țărm, locuite de papagali de mare, găște de mare și păsări alca; ori pentru a admira balenele albastre.

Mulți turiști merg în Islanda cu rulote pentru a putea explora peisajul selenar din Landmannalaugar, sau râurile și mlaștinile, pline de păsări, din jurul lacului Myvatn. Iar unii dintre vizitatori sunt atrași de elfi, gnomi sau alte creaturi din mitologia islandeză care păzesc pământul și oamenii locului.

Oricare ar fi motivele, călătorul este răsplătit din plin de frumusețea sălbatică a acestui loc.



Photo: Orsolya Haarberg / [www.wild-wonders.com](http://www.wild-wonders.com)

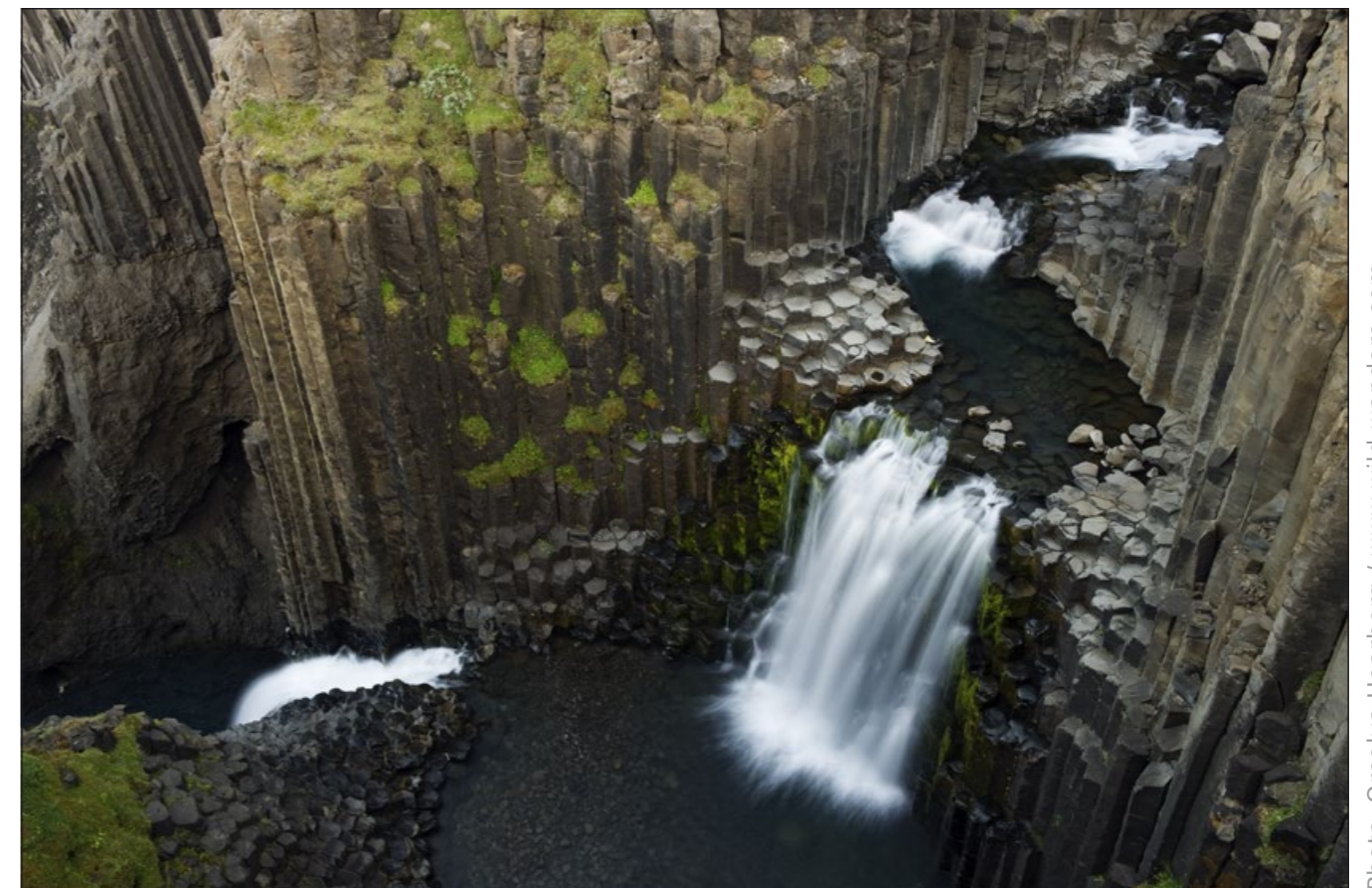


Photo: Orsolya Haarberg / [www.wild-wonders.com](http://www.wild-wonders.com)

Am decis să ne petrecem câteva zile din săptămâna de concediu din octombrie în munții Apuseni. Auzisem multe despre ei, lucruri legate de locurile frumoase pe care le au, despre satele lor liniștite și primitoare.

Alegerea lunii octombrie pentru a-i vizita a fost una inspirată. Trecuse nebunia verii cu aglomerația de turiști și cu treburile multe, ale câmpului, avute de oameni.

Odată ajunși în comuna Gârda de Sus, ne-am cazat seara în satul Ghețari. Începuse deja să se simtă mirosul focului din casele lui vechi, din lemn.

În zilele petrecute acolo am făcut plimbări prin împrejurimi. Serile am avut dese ocazii să vorbim cu oamenii din sat, despre viața lor, deloc simplă sau ușoară, dar foarte frumoasă. Am aflat astfel o parte din comorile acestor munți, aflate atât în pământ, peșterile sale; cât și la lumină, în inimile oamenilor, în credința și obiceiurile lor, în casele de lemn cu acoperiș înalt, în bisericile vechi, în peisajele pe care ți le oferă, ce erau acum îmbrăcate în frumoasele culori ale toamnei.

Toate acestea ne-au făcut să înțelegem de ce acești munți sunt atât de lăudați și ne-au făcut să ne dorim să ne întoarcem, să ne mai bucurăm de locurile lor retrase și de oamenii lor minunați.

Vlad Dumitrescu | Brașov  
[www.foto.md/ro/user/3755](http://www.foto.md/ro/user/3755)



## O plimbare de vis

Cât de frumoasă poate fi o mare de nori albi? Cât de frumos poate fi să stai să privești acea mare? Ce sentimente te cuprind în acele clipe de plutire? Îmi doream de foarte multă vreme să aflu un răspuns la aceste întrebări, dar nu știam când și unde se va întâmpla.

Ne-am hotărât să facem într-o duminică o plimbare până la cabana Vlădeasa, aflată la 1430 m altitudine, în masivul cu același nume, un loc de o splendoare aparte și absolut minunat, ce mi-a oferit răspunsul la întrebările care mă frământau.

După aproximativ 75 de kilometri ajungem în satul Săcuieu aflat la poalele munților. De aici lăsăm în urmă asfaltul și o luăm la dreapta pe un drum forestier. Drumul era foarte rău și în unele porțiuni foarte abrupt. Deasupra noastră nu vedeam decât o ceață foarte densă, care parcă pune capac pădurii. Era încântător să vedem în stânga și în dreapta noastră pădurea cu brazi ei înalți și ceața care se strecura printre ei. După câteva minute, am ieșit din pădure pe un platou, era platoul din zona Cabanei Vlădeasa, de unde, în zilele însorite, se poate admira un peisaj superb. Însă noi nu vedeam nimic în afară de ceață; dar, după puțină vreme, pot să spun că muntele mi-a dăruit ceea ce îmi doream de foarte mult timp. Vedeam cum se lasă repede ceața sub nivelul nostru și cum acea mare de nori pe care o așteptam a început să se contureze chiar în fața ochilor mei. Nu îmi venea să cred la ce luam parte, eram cuprins de tot ce se întâmpla, mă încercau niște sentimente care pur și simplu îmi tăiau respirația și glasul. Aparatul nu se mai oprea din declanșat, făceam poze întruna. Am rămas fără cuvinte și vroiam să îngheț acele momente de vis cu ajutorul aparatului.

Am vrut să aflu răspunsul la acele întrebări și l-am aflat în acea zi. Am trăit într-o poveste, într-un vis, am plutit și am simțit că zbor. Am trăit o experiență unică.

Sergiu Negrea | Cluj-Napoca

[www.photobysergio.blogspot.com](http://www.photobysergio.blogspot.com)



### info

Trimite-ne maxim 10 fotografii pe aceeași temă, iar dacă sunt reușite le vom publica în numerele următoare. Imaginile trebuie însoțite de o scurtă descriere și de câteva informații despre tine, incluzând și datele de contact. Ai libertatea de a aborda oricare dintre domeniile noastre de interes: natură, călătorie, wildlife!

#### **Cerințe:**

max. 10 fotografii | jpg | 1024 px latura mare | 72 dpi

Așteptăm propunerea ta pe adresa de e-mail

[interactiv@phototravel.ro](mailto:interactiv@phototravel.ro)

Mai multe detalii pe [www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)



# CULORILE

## sălbăticiiei

*Bruno De Faveri*

*Fascinația pentru spectacolul naturii va purta fotograful wildlife pe cele mai nebănuite cărări, din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Impulsul de a descoperi misterul biodiversității din situațiile întâlnite - dintr-o zi încețoșată ori ploioasă, sub loviturile soarelui din deșertul neumblat sau la temperaturi critice din zona arctică - se transformă în stil de viață, depășind pericolele inerente. Scopul fiecărei expediții, după cum menționează și Bruno De Faveri, va fi mereu același - de a releva miracolul sălbăticiiei din lumea de lângă noi.*

interviu: Roxana Comnac

foto: Bruno De Faveri



## BRUNO DE FAVERI

© Vera Pianetta



**PHOTO Travel:** Imaginile dumneavoastră ne dezvăluie frumusețea vieții sălbatice în formele ei simple. Cum s-a declanșat pasiunea pentru fotografie?

**Bruno De Faveri:** Tatăl meu efectua lucrări pe malurile râului aflat în apropierea orașului natal, transportând pietriș și nisip cu camioneta sa. Eu aveam o vârstă fragedă și îl însoțeam permanent, ocazie cu care observam viața elementelor din apă, dar și plantele și păsările din împrejurimi. După mulți ani, împreună cu soția mea, am întreprins o călătorie în Madagascar și am cunoscut câțiva fotografi de la organizația National Geographic Society aflați în plină misiune. M-au impresionat! A fost momentul în care m-am decis să surprind natura sub toate aspectele sale, începând cu instrumente modeste de tipul aparatului Pentax MX și teleobiectivului Zenith MTO 500mm f8.

**P.T.:** Care sunt regulile de bază pe care le aplicați atunci când fotografiați natura înconjurătoare?

**B.F.:** Munca mea se bazează pe încercarea de a surprinde în cadru, în momentul în care apăs declanșatorul, doar esențialul. Puține elemente și tot atâtea culori. Natura ne oferă frumusețe și armonie la nivelul oricărui organism, fie el simplu sau complex.

**P.T.:** Din anul 2001 ați început colaborarea atât cu diverse reviste de fotografie, cu cercetători, cât și cu autori ai

S-a născut în Nordul Italiei, în provincia Alessandria. Copilăria petrecută pe malurile râului Scrivia, aflat în apropierea orașului natal Castelnuovo Scrivi, și vacanțele desfășurate în Val Vigezzo, o frumoasă vale alpină, au influențat cariera lui de fotograf și naturalist. Începând din 1990, în urma unei expediții în Madagascar, a început să immortalizeze natura sub toate aspectele sale. Din 2001, după publicarea primei cărți "De la pod la pod, o lume plină de emoții"/"Da ponte a ponte, un mondo di emozioni", stilul său fotografic a devenit, sub aspect tehnic și conceptual, cu adevărat profesionist.

Portofoliul său înglobează fotografii din cele mai diverse zone ale lumii, dar și imagini surprinse în regiunile natale. Colaborează susținut cu organizații de natură, cu edituri și reviste de specialitate, cu cercetători, dar și cu instituții școlare. Organizează frecvent workshop-uri, expoziții și prezentări în toată Italia.

unor cărți despre natură. Cum s-au reflectat aceste interacțiuni pe plan profesional?

**B.F.:** În 2001 colaborările menționate anterior m-au impulsionat să abordez munca mea într-o manieră foarte profesională. Începând cu acea perioadă am încercat, prin intermediul aparatului de fotografiat, nu numai să obțin o fotografie relevantă ci să spun o "poveste". Fiecare subiect are o multitudine de fațete în care poate fi privit, iar fiecare persoană care intră în contact cu imaginile finale le va trece prin propriul filtru de analiză, observându-le diferit. De aceea este important să cuprindem în fotografiile noastre cât mai multe puncte de vedere.

**P.T.:** Ați călătorit în multe părți ale lumii; din Irlanda până în Florida, din Africa până în Insulele Svalbard. Care regiune vi s-a părut cea mai fotogenică și de ce?

**B.F.:** Îndrăgesc, în mod particular, spațiile mari, gen pustiurile de nisip și de zăpadă. Acest lucru se datorează faptului că trăiesc într-o regiune extrem de populată a Italiei. Oricare dintre ambiencele extinse – savană, întinderi polare și dune înalte de nisip – îmi oferă posibilitatea descoperirii potențialului artistic și valorificării stilului personal de lucru. Cel mai mult m-a impresionat nordul Insulelor Svalbard, vizitate în mai 2008. Acest loc a fost favorabil atât pentru a concepe și surprinde fotografiile dorite, cât și pentru a descoperi adevăratul "sunet al tăcerii"...





Teritoriul insular Svalbard este situat în Oceanul Arctic, la 600 de km de țărmlul Norvegiei



Deșertul Sahara (Nordul Africii)

## info

**Italia**, țară situată în sudul Europei, se învecinează cu Franța, Elveția, Austria și Slovenia. Se întinde de la munții Alpi și faimoasele lacuri din nord, până la insula Sicilia, în sud. Clima temperată este întâlnită în partea nordică, iar cea mediteraneană în sud. Turismul reprezintă 7% din produsul intern brut al statului.

Bogăția țării, pământul roditor și industria sunt concentrate în nord. Regiunea Lombardia este situată între Alpi și valea Padului, ocupând cea mai mare parte a văii râului Po. Capitala ei este Milano, oraș considerat capitala economică a Italiei. În zona sud-vestică a Lombardiei se află o suprafață fertilă ce poartă numele de Lomellina, parte a văii Padului. Este o zonă mlăștinoasă și roditoare, cu origine în cuaternar, delimitată de râurile Sesia, Po și Ticino. Teritoriul, aproximativ 1250 km<sup>2</sup>, a fost cultivat de secole cu porumb și furaje, fiind însă recunoscut pentru producția de orez. Acest habitat adăpostește numeroase specii de plante și animale, în ultima perioadă existând interes din partea organizațiilor de mediu pentru conservarea locurilor cu vegetație autohtonă și a zonelor special amenajate pentru creșterea și reproducerea stârcilor, numite "garzaia".

**P.T.:** Ce presupune pregătirea pentru o expediție într-o regiune sălbatică? Ce recomandați celor ce doresc să întreprindă călătorii în astfel de destinații?

**B.F.:** Fotografia wildlife necesită întotdeauna o pregătire bună, și asta indiferent dacă lucrezi în imediata vecinătate a locuinței tale sau dacă mergi la mii de kilometri depărtare. Marile probleme apar în timpul călătoriilor la distanță, pe cale aeriană, din cauza echipamentului fotografic foarte greu.

Dacă lucrezi pentru o companie importantă, ori pentru o revistă cunoscută, problemele vor fi minore, deoarece tot bagajul tău va fi trimis în siguranță, printr-un zbor special. Pentru freelancer-ul "sărac" ca și mine, sau marea majoritate a fotografilor wildlife, o pregătire meticuloasă a instrumentelor este foarte, foarte importantă, pentru a avea strictul necesar la plecare. De exemplu, ultima dată am primit un real sprijin de la obiectivul Canon de 300mm f/2,8 cu teleconvertoare de 1,4X și 2X. Am regăsit în aceste lentile aceeași calitate, uneori chiar mai bună decât în cazul obiectivului de 600mm f/4, care are o greutate



Ferigile sunt plante iubitoare de umezeală, întâlnite în locuri răcoroase și cu lumină (Italia)



Arbore surprins în regiunea Avolasca, Piemont, Italia

dublă. De asemenea, foarte important este stabilirea unui plan detaliat cu persoana pe care o vei întâlni la destinație. De exemplu, discuția cu șoferul pentru varianta de a încărca acumulatorii în vehiculul 4x4 sau de a scoate scaunele din mașină pentru a putea lucra cu un trepied. La fel de important este și cumulearea de informații despre ce vom fotografia în acea regiune; internet-ul vine cu multe soluții, dar ne vor fi necesare și hărți, ori ghiduri, pentru a le putea consulta la fața locului.

**P.T.:** Pe ce criterii vă selectați echipamentul pentru expedițiile întreprinse? Ce aparatură folosiți de obicei?

**B.F.:** Când mă deplasez cu mașina proprie, transport cu mine cât mai mult echipament posibil: trei aparate foto (două Canon 1D Mk III, 1 Canon EOS 40d), obiective: 17-35mm f/2,8, 100mm Macro, 100-400mm IS 1, 300mm f/2,8 IS 1, 600mm f4, teleconvertoare 1,4X și 2X, două blițuri 580EX, un trepied Gitzo cu bulă de nivel și cap pe bilă, baterii și acumulatori pentru mașină (invertorul este o soluție bună) și alte accesorii. Toate acestea

într-un rucsac Lowepro AW MAGNUM și în jacheta mea foarte uzată; adică un total de aproximativ 40 de kg.

**P.T.:** Susțineți workshop-uri de fotografie de natură în regiunea dumneavoastră natală. Care sunt particularitățile acestei arii? Ce anume o face deosebită?

**B.F.:** Prefer să organizez workshop-uri și cursuri în locul unde lucrez de obicei, astfel încât să fiu familiarizat cu timpii și luminile perfecte pentru a oferi cursanților mei posibilitatea de a immortaliza imaginile discutate în timpul lecțiilor teoretice. În apropierea casei mele se află o zonă importantă pentru producția de orez, recunoscută în Italia dar și în lume: Lomellina, între provinciile Alessandria, Pavia și Novara. Plantațiile de orez sunt o zonă bună ca sursă de hrană pentru diverse specii de stârci - stârcul purpuriu, stârcul gri, stârcul de cireadă, egreta mică, stârcul galben. În aceste regiuni agricole sunt mici rezervații naturale numite "garzaie" unde aceste păsări se reproduc și cresc puii. Este unul dintre locurile potrivite pentru workshop-urile mele. De asemenea, Valea



Gâște de mare nordice (Scoția)



Gâște de mare nordice (Scoția)



Vigezzo, din nordul Italiei, locul de naștere al mamei mele, este o zonă frumoasă, în care organizez cursuri. Aici, toamna, este mai bine chiar decât în regiunea New England din S.U.A.

**P.T.:** Fotografia de natură poate avea o valoare documentară importantă pentru generațiile următoare, ținând cont de actualele schimbări climatice și impactul lor asupra biodiversității. Luați în considerare și acest aspect în munca dumneavoastră? Ați întâlnit zone în care viața este periclitată?

**B.F.:** Da! Ultima mea prezentare

vorbește, de exemplu, despre importanța apei în lume, de la gheața din Svalbard până la râul ce traversează Parcul Național Serengeti. Un bun prieten, fotograf subacvatic, m-a susținut în proiectele mele, astfel a putut apărea o expoziție itinerantă numită "La limita aerului la limita apei, o linie între două lumi". Sunt de părere că Insula Svalbard și toate suprafețele dimprejurul zonei arctice sunt un bun exemplu pentru modul în care încălzirea globală va schimba lumea.

**P.T.:** Organizați frecvent expoziții și

Mierla de apă (*Cinclus cinclus*) are o lungime de 18 cm. Cuibărește de-a lungul apelor curgătoare, îndeosebi în regiunile montane. (Italia)

proiecții de fotografie. Cum primește publicul italian acest gen de manifestări culturale?

**B.F.:** În Italia, în momentul de față, nu putem vorbi despre un moment propice pentru "promovarea" naturii. Reviste importante, ca și "Airone", au încetat să mai fie publicate, iar liniile de finanțare și programele școlare s-au închis. Ultimul guvern nu a investit în protecția mediului înconjurător, astfel încât s-au pus în

pericol ariile protejate, ce reprezintă 15% din rezervele naturale ale Italiei. Oamenii nu sunt direcționați spre o educație ce înglobează și biodiversitatea. La expoziții, deseori, sunt prezente doar persoane direct interesate de situația globală: fotografi wildlife, cercetători, ornitologi sau naturaliști.

**P.T.:** Ce destinații fotografice din Italia recomandați cititorilor noștri?

**B.F.:** Italia este un loc potrivit pentru a învăța cum să fotografiezi natura. Poate părea un paradox, dar tocmai dificultatea de a fotografia animalele sălbatice de aici le oferă fotografiilor abilități tehnice. Locurile recomandate sunt parcurile naționale alpine: Parcul Național Gran-Paradiso, Parcul Național Stelvio. De asemenea, marea suprafață a deltei fluviului Po, în regiunea Ferrara, este un loc optim pentru a fotografia păsările mediteraneene, dar și pe cele migratoare din nordul Europei.

**P.T.:** Aveți o fotografie preferată, sau o poveste interesantă despre un anumit cadru?

**B.F.:** Da! Îmi plac în mod deosebit două imagini relevante prin forța de sugestie și simplitate. Fotografia lui Frans Lanting, "Burchell's Zebras Grazing in Grass", ce surprinde în prim-plan câteva zebre păscând, stând cu spatele la camera foto, și în fundal un arbore, poziționat central; respectiv imaginea verticală/alb-negru, a mestecenilor, ce aparține lui Ansel Adams, "White Birches on Mountain Range". Mai obișnuiesc să "citesc" uneori imaginile unor mari pictori ai biodiversității precum Robert Bateman sau M. Basten.

**P.T.:** Ce a însemnat anul 2008 pentru dumneavoastră? Ne puteți da detalii despre următoarele proiecte?

**B.F.:** 2008 a fost un an eficient pentru expedițiile ce compun munca mea de fotograf. Am călătorit în Insulele Svalbard în luna mai, în Tanzania în luna iunie, în Mauritania (Parcul Național Banc D'Arguin) în decembrie 2008, pentru ca în ianuarie 2009 să urmez India (Parcul Național Ranthambore). Probabil se vor ivi, pe parcursul anului 2009, și alte oportunități favorabile de a colabora cu diverse reviste și agenții, dar până atunci voi lucra la cursuri, workshop-uri, arhivă și site-ul web personal.



# Călător în PATAGONIA

*Octavian Radu Topai*

*"Patagonia m-a fascinat încă de mic copil, de pe vremea când citeam cărți cu exploratori și descoperitori de noi țărâmură [...] Atunci când ne-am gândit la traseul pe care să-l urmăm în cele patru săptămâni, am vrut ca pe lângă locurile foarte cunoscute și vizitate de toată lumea, să pătrundem mai adânc "spiritul" Patagoniei, vizitând și locuri neumblate și, bineînțeles, stepa. [...] am parcurs poteci adesea nemarcate prin locuri foarte sălbatice, cu vegetație subpolară, zeci de lacuri glaciare, simțindu-ne ca și când am fi fost primii oameni care călcau acolo."*

interviu: Roxana Comnac  
foto: Octavian Radu Topai



## OCTAVIAN RADU TOPAI



**PHOTO Travel:** Ați călătorit prin multe zone interesante ale lumii, ce v-a atras însă la Patagonia? Care este secretul acestui ținut ce are un efect de magnet atât pentru fotografi cât și pentru iubitorii de munte?

**Octavian Radu Topai:** Patagonia m-a fascinat încă de mic copil, de pe vremea când citeam cărți cu exploratori și descoperitori de noi țărâmură, fiind un univers în care mă regăseam, într-un anume fel. Ulterior, în timp, această pasiune a crescut, citind relatări despre munții din zonă și dificultățile întâmpinate de aliniști. Și astfel, în ianuarie 2008, împreună cu un bun prieten, Robert Bălan, am plecat spre Patagonia.

**P.T.:** Care au fost zonele pe care le-ați străbătut și fotografiat în întreaga expediție?

**O.T.R.:** Atunci când ne-am gândit la traseul pe care să-l urmărim în cele patru săptămâni, am vrut ca pe lângă locurile foarte cunoscute și vizitate de toată lumea, să pătrundem mai adânc "spiritul" Patagoniei, vizitând și locuri neumblate și,

Arhitect de profesie, este pasionat de fotografie, călătorie, alpinism și speologie.

Din 1997 este membru al Clubului Alpin Român, având la activ numeroase ture de iarnă și vară, în țară și în străinătate. A luat parte la expedițiile Caucaz 2001 și Caucaz 2003, pentru ca în ianuarie 2008 să străbată Patagonia și Țara de Foc.

Este membru fondator al Asociației Altitudine Arad, fiind desemnat Manager de Proiect pentru demersurile întocmirii Parcului Național Țarcu – Muntele Mic.

A susținut expoziții fotografice atât de arhitectură cât și de peisaj montan. A câștigat premii la diverse competiții de profil. Din anul 2000, este fotograf și redactor de imagine la revista "De Arhitectură".

bineînțeles, stepa.

Astfel, am început parcursul în Țara de Foc, la Ushuaia, mai jos de strâmtoarea Magellan. Acolo am luat contact cu fauna locală - lei de mare, pinguini și balene, după care ne-am apropiat mai mult de Cercul Polar, pe Insula Navarino, unde se află cele mai sudice așezări înainte de Capul Horn. Acolo am făcut un traseu de mai multe zile și am parcurs poteci adesea nemarcate prin locuri foarte sălbatice, cu vegetație subpolară, zeci de lacuri glaciare, simțindu-ne ca și când am fi fost primii oameni care călcau acolo. Multe lacuri și vârfuri nu erau nici trecute pe hărți iar, din cele trecute, multe nu aveau nume.

Apoi am fost în zona El Calafate, unde printre altele am văzut și ghețarul Perito Moreno. Foarte frumos, pitoresc, dar din păcate puternic antropizat și amenajat tot mai mult pentru turismul de masă. Destinația următoare a fost El Chalten, unde am mers cam o săptămână în locuri mai mult sau mai puțin umblate în preajma

Parcul Național Los Glaciares. Zona mlăștinoasă de-a lungul râului Chorrillo del Salto





Parcul Național Los Glaciares. Vârfurile: Saint Exupery, A. Rafael, C. Poincenot și Cerro Chaltén (Fitz Roy)



Parcul Național Los Glaciares, Laguna Torre. În fundal, vârful Cerro Torre ascuns în nori



Parcul Național Los Glaciares, Laguna de Los Tres. Cerro Madsen în fundal

vârfurilor Cerro Torre și Fitz Roy, vârfuri înconjurate cu o aură de legendă pentru orice alpinist, încercând și noi o parte din emoțiile locului.

Apoi ne-am îndreptat către Bariloche, parcurgând două zile prin stepă, însoțiți mereu de guanaci.

În final, la Buenos Aires ne-am bucurat de ospitalitatea unui argentinian pe care l-am cunoscut la Ushuaia, care ne-a arătat o sumedenie de locuri frumoase, de care nu am fi știut, nefiind incluse în programele turistice.

**P.T.:** Cât de grele sunt traseele pe care le-ați urmat?

**O.T.R.:** La plecarea din țară, am decis să călătorim cât mai "ușori" și să nu luăm la noi echipament de alpinism. Așadar am ales rutele astfel încât să le putem face cu echipamentul minimal de trekking, fiind vorba în general doar de anduranță. Totuși, în preajma lui Fitz Roy și Cerro Torre, în

unele trasee am simțit nevoia unei corzi și măcar a unor colțari. Erau foarte multe trasee pe stâncă și gheață pe care am vrut să le facem, dar n-am putut din cauza lipsei de echipament. Am vrut să și închiriem corzi, pioleți și colțari, dar nu am fi putut decât dacă venea cu noi și un ghid, ceea ce nu ar fi fost cazul. Așa că am preferat să o numim "tură de recunoaștere" și să venim altă dată, mai bine echipați, pentru zonele dificile.

**P.T.:** Care au fost principalele probleme tehnice pe care le-ați întâmpinat?

**O.T.R.:** Cea mai mare problemă cu care ne-am confruntat a fost programul mijloacelor de transport. Pentru a găsi locuri, trebuiau făcute rezervări din timp, ceea ce nu mai permitea flexibilitatea programului dorit. La un moment dat locurile rezervate au fost alocate mai multor persoane, și a trebuit să plecăm ziua următoare, ceea ce ne-a decalat restul programului.



Argentina, Parcul Național Los Glaciares, Vârfurile Cerro Torre (stânga) și Cerro Chalten (Fitz Roy) - dreapta. Vârfuri râvnite cu o istorie zbuciumată în istoria alpinismului



Argentina, Parcul Național Tierra del Fuego, Chloephaga rubidiceps - specie protejată



Argentina, Parcul Național Tierra del Fuego, Carancho (Caracara plancus)

O altă dificultate a fost limitarea bateriilor aparatului de fotografiat, în turele care durau mai mult timp departe de civilizație.

Și, precum vă spuneam în răspunsul anterior, uneori am simțit nevoia de echipament suplimentar.

**P.T.:** Diversitatea, sălbăticia și spectaculozitatea, sunt doar câteva dintre caracteristicile Patagoniei. Cât de greu a fost de stăpânit acest peisaj din punct de vedere fotografic?

**O.T.R.:** Locurile fiind extrem de pitorești și "fotogenice" și simțindu-ne ca personaje într-o poveste frumoasă cu locuri de vis, mi s-au părut foarte ușor de fotografiat. Natura parcă te invită să o privești, de la macrocosmos la microcosmos. Trebuia să fac eforturi să dau aparatul de fotografiat de la ochi pentru a putea percepe și ceea ce nu se poate surprinde în imagini. Din punct de vedere tehnic, anumite probleme erau puse de

## info

Patagonia este o regiune localizată în America de Sud, ce cuprinde părțile teritoriale sudice ale statelor Argentina și Chile.

Este formată din trei zone geografice: Anzii Patagoniei cu înălțimi cuprinse între 3000 - 4000 m, constituind granița naturală dintre Argentina și Chile; Podișul Patagoniei în partea centrală și estică, ce coboară spre țărmurile abrupte și stâncoase ale Oceanului Atlantic și ținutul extrem, sau Țara de Foc, zona insulară din sudul Patagoniei despărțită de continent prin strâmtoarea Magellan.

În acest ținut bat constant vânturi puternice dinspre vest, care reduc mult vegetația și erodează solul.

Printre atracțiile turistice se numără: Rezervația Ecologică Nahuel Huapí aflată la poalele Munților Anzi, cel mai vechi parc național al Argentinei; Parcul Național Los Glaciares spre vest, dominat de vârfuri înalte și mulți ghețari; Parcul Național Torres del Paine declarat în anul 1978 rezervație a biosferei și patrimoniu mondial UNESCO, situat între Anzi și platoul din partea centrală; Peninsula Valdés situată de-a lungul coastei atlantice și populată de mamifere marine, iar, în sud, insulele Țării de Foc.



Chile, Insula Navarino, zona împădurită afectată de castori

contrastele uneori puternice, zăpadă sau gheața albă juxtapusă stâncii întunecate, vârfuri luminate de soare pe deasupra unor văi întunecoase. Sunt esențiale filtrele graduale cu densitate neutră, trepiedul și un obiectiv superangular cu care să poți cuprinde bine atât detaliile din prim-plan cât și din fundal.

**P.T.:** Am văzut printre imaginile dumneavoastră și câteva animale. Cât de timide au fost acestea, ținând cont de sălbăticia în care trăiesc?

**O.T.R.:** Probabil datorită faptului că nu mai sunt vâdate și agresate, animalele au fost foarte prietenoase. Majoritatea ne ignorau, permițându-ne și să ne apropiem suficient de mult de ele pentru a le fotografia.

**P.T.:** Cum ați interacționat cu locuitorii zonelor pe care le-ați vizitat? Au fost sau nu deschiși în fața aparatului?

**O.T.R.:** Locuitorii sunt foarte modești, amabili și deschiși, iar cu unii dintre ei chiar

ne-am împrietenit și corespondăm și acum. Din păcate nu am mai întâlnit băștinași, aceștia au dispărut aproape complet în urmă cu mult timp.

**P.T.:** Cât de greu a fost să vă descurcați în acest loc din punct de vedere al echipamentului fotografic? Care au fost soluțiile pe care le-ați adoptat în privința energiei necesare aparatului și a stocării imaginilor?

**O.T.R.:** Ca și echipament fotografic, datorită probabil comodității, eu am plecat cu un aparat digital, Nikon D200 cu mai multe obiective, plus accesorii. În funcție de traseul care urma să-l facem, luam anumite obiective, iar restul le lăsam jos împreună cu alte bagaje, datorită greutateii. Pentru a nu rămâne fără energie am avut 2 baterii, mizând pe faptul că vom ajunge tangențial la suficient de multe locuri civilizate pentru a le încărca. Totuși am ratat multe momente și locuri pentru că se terminaseră bateriile,



Canal Beagle, Granița Argentina - Chile, Faună specifică - Lei de mare



Chile, Insula Navarino, Lacuri Glaciare



Ghețarul Piedras Blancas văzut de pe vârful Cerro Madsen



Argentina, Parcul Național Los Glaciares, Ghețarul Perito Moreno





Argentina, pășune din zona El Calafate



Argentina, pășune din zona El Calafate - detaliu



Argentina, Parcul Național Los Glaciares, vârful Cerro Torre (3128 m) prima ascensiune nedisputată în 1974



ajungând să regret că nu am luat și un aparat pe film. Card-uri de stocare am avut mai multe, dar și acestea s-au dovedit insuficiente în două ocazii. Când ajungeam într-o localitate, descărcam imaginile pe DVD-uri. La întoarcerea în țară, când m-am uitat pe imagini, am regretat încă o dată că nu luasem și aparatul pe film. Erau multe detalii, în special în umbre și la nori, care

s-ar fi văzut cu mult mai bine pe diapozitiv.

**P.T.:** Ce alte călătorii fotografice ați mai realizat și care v-au impresionat cel mai mult?

**O.T.R.:** Călătorii fotografice am făcut mai multe în afara țării, dar multe au avut în vedere arhitectura și peisajul urban, datorită profesiei. Dintre cele care vizau natura, Alpii au locuri impresionante, dar

Argentina, Parcul Național Los Glaciares. Vegetație rezistentă la vânt și la temperaturi scăzute

pentru mine e deranjantă prezența omului, pe care o simți aproape peste tot.

Cel mai mult mi-a plăcut prima din cele două expediții în Munții Caucaz, foarte sălbatici, unde există foarte multe locuri extraordinare și aspre, nealterate de

om. Acolo, din punct de vedere fotografic, cel mai tare m-a impresionat urcarea către vârful Ushba, în special continuarea ghețarului Shkhelda spre Platoul Ushbei.

**P.T.:** Care sunt destinațiile la care visați pe viitor?

**O.T.R.:** Sunt foarte multe locuri unde aș dori să ajung. Ca desfășurare în timp, primele ar fi Munții Pamir, Noua Zeelandă și, bineînțeles, Himalaya.

**P.T.:** Care este cel mai spectaculos loc, din punct de vedere fotografic, pe care l-ați văzut la noi în țară?

**O.T.R.:** Cred că peste tot în natură se găsesc locuri frumoase, pe lângă care de multe ori trecem fără să le vedem. Totuși, locul care mie mi se pare cel mai spectaculos din punct de vedere fotografic este ansamblul Munților Țarcu, Retezat, Godeanu și Cernei. Acolo se poate umbla pe creste timp de mai multe zile fără să întâlnești urme ale intervenției umane, sunt locuri unde poți dormi pe creastă iar noaptea se văd doar stelele, fără luminile așezărilor de la poale; iar pădurile sunt printre ultimele sălbatice și neatînse.

**P.T.:** Sunteți un membru activ al site-ului Alpinet.org și postați frecvent imagini în galeria foto a acestuia. Cum sunt primite fotografiile dumneavoastră de către iubitorii de munte și care sunt cele mai îndrăgite?

**O.T.R.:** Pe site-ul Alpinet s-au adunat foarte mulți iubitori de natură, care sunt încântați să vadă locuri frumoase în care încă nu au ajuns, sau să vadă un loc care le place dintr-o altă perspectivă sau într-un moment mai special. Toate fotografiile pe care le postez sunt speciale pentru mine și sper să îi bucure și pe alții. Cele mai îndrăgite cred că sunt fotografiile cu peisaje ample sau locuri mai exotice unde este mai greu de ajuns.



# Enciclopedia vieții

*Enciclopedia Vieții este un proiect ambițios, lansat drept invitație la explorarea biodiversității existente pe Pământ. Inițiatorii lui și-au propus crearea unei baze de date virtuale care să pună la dispoziția tuturor celor interesați informații despre ecosistemele terestre. Ideea centrală o constituie seriile de site-uri, special gândite pentru cele 1,8 milioane de specii cunoscute. Fiecare pagină web se află într-o permanentă evoluție; prezentând filme documentare, informații istorice, descrieri biologice și date despre ariile de distribuție ale diverselor populații studiate.*

*În rândurile următoare veți putea afla mai multe detalii despre acest proiect chiar de la unul dintre fondatorii lui – James Hanken, dar și câteva păreri despre cum ar putea utiliza diverși fotografi această resursă uriașă de informații.*

interviu: Roxana Comnac



## JAMES HANKEN

James Hanken este titularul Catedrei de Zoologie Alexander Agassiz, curator în herpetologie și directorul Muzeului de Zoologie Comparată al Universității Harvard. După stagiul de cercetare postdoctorală, la Universitatea Dalhousie din Noua Scoție (Canada), a preluat un post la Universitatea Colorado, Boulder. Este domiciliat în Harvard din anul 1999, deținând postul de profesor universitar de biologie în cadrul Departamentului de Biologie Organismică și Evolutivă, fiind membru în cadrul Centrului de Sănătate și Protecția Mediului de la Școala de Medicină Harvard. Cercetarea lui se axează pe morfologia evolutivă, dezvoltarea și sistematica vertebratelor, în special la amfibieni. Institutul său susține programe permanente în Africa, Asia și în America de Sud și Centrală. A semnat peste 100 de articole științifice și este autorul a patru cărți, fiind totodată și un fotograf recunoscut în comunitatea științifică. Imaginile sale au apărut în mai multe cărți, ghiduri, și reviste de specialitate; enumerând dintre publicații: Natural History, Geo, Audubon, și National Geographic World.

Este membru al comitetului național, al Statelor Unite, pentru Uniunea Internațională de Științe Biologice. A obținut numeroase recunoașteri academice și a fost ales membru al Asociației Americane pentru Progresul Științei.

**Photo Travel:** Când a apărut ideea proiectului "Enciclopedia vieții" (EOL) și cum s-a materializat ea?

**James Hanken:** Ideea site-ului numit "Enciclopedia vieții" a aparținut profesorului emerit Edward O. Wilson de la Universitatea Harvard, care în anul 2003 a publicat în revista *Tendințe ale Ecologiei & Evoluției* un articol cu acest titlu. Wilson a avut viziunea unui site care să aibă o pagină dedicată fiecărei specii vii de pe Pământ. Totuși, chiar și până în momentul în care articolul lui Wilson a apărut pentru prima oară, existau deja "mini-enciclopedii" care conțineau pagini dedicate speciilor ce reprezentau tipuri particulare de organisme, spre exemplu amfibieni, pești și fluturi. Wilson și-a reiterat apelul de a crea o "Enciclopedia vieții" într-un discurs pe care l-a rostit în 2007 când a acceptat unul dintre cele trei premii TRP.

EOL a fost oficial lansată doar câteva luni mai târziu, în luna mai 2007, fiind inițial susținută financiar de către Fundația Alfred P. Sloan și Fundația John D. și Catherine T. MacArthur și a participării active a șase instituții piloni: Institutul Smithsonian, Laboratorul de Biologie Marină, Muzeul Field de Istorie Naturală, Universitatea Harvard, Grădina Botanică din Missouri și Biblioteca Patrimoniul Biodiversității.

**P.T.:** Care au fost primii pași întreprinși pentru realizarea acestui proiect?

**J.H.:** Primii pași au presupus formarea celor cinci grupuri "componente" principale – site-urile dedicate Speciilor, Scanare și Digitizare, Formare și Arie de acțiune, Bioinformatică și Sinteze – plus Secretariatul EOL. Fiecare dintre aceste activități se bazează pe una dintre instituțiile piloni ale EOL. Site-ul inițial al EOL nu conținea nici o pagină individuală despre specii, însă în schimb punea la dispoziție informații despre proiect și invita la participare și ajutor. În luna februarie 2008, site-ul a adăugat 25 de pagini despre specii cu un conținut bogat ("pagini exemplare"), plus 30000 de pagini despre specii cu un conținut variat, în mare parte

## Romeo Huidu

Dezvoltarea ecoturismului în Delta Dunării - arie protejată - este imperios necesară, impunându-se implementarea de strategii și programe de conservare a mediului înconjurător, fauna și flora oferind o mare varietate.

De aceea, este remarcabil și lăudabil acest proiect, "Encyclopedia of Life", care poate deveni un punct de reper important în materie de informație specifică, ajutând la conștientizarea și determinarea acțiunii la nivelul individului, mai ales în ceea ce privește protecția mediului.

Cu siguranță, pasionații de fotografie de natură ar putea găsi date suficiente și complete, de asemenea ar putea participa activ la completarea acestora.

[www.romeohuidu.com](http://www.romeohuidu.com)



Pescăruș albastru, Delta Dunării, România

despre pești și amfibieni, iar mai mult de un milion de pagini despre specii, având conținut, vor fi adăugate mai târziu.

**P.T.:** "Enciclopedia vieții" (EOL) este un proiect ambițios care devine un portal folositor ce oferă informații referitoare la toate speciile cunoscute pe Pământ, distribuția lor geografică, habitat, relațiile ecologice și importanța acestora pentru umanitate. Cum a fost primit de comunitatea științifică?

**J.H.:** EOL a fost foarte bine primită de comunitatea științifică, care-și oferă sprijinul și cunoștințele ajutând la construirea site-ului și punându-ne la dispoziție materiale validate științific pentru paginile individuale despre specii. Comunitatea științifică recunoaște că multe activități științifice, în special cele care privesc conservarea și descoperirile legate de biodiversitate, vor fi perfecționate și accelerate de către informațiile oferite de EOL.

**P.T.:** Acest gen de proiect necesită multă susținere (tehnică, financiară și umană). Cum ați reușit să-i atrageți și să-i stimulați pe toți colaboratorii și partenerii dumneavoastră?

**J.H.:** Cele două fundații și instituțiile pioni au contribuit cu sprijinul financiar deoarece acestea cred că EOL va ajuta la îmbunătățirea capacității de înțelegere și apreciere a lumii naturale de către toată populația globului. Un proiect atât de mare și complex ca acesta este neobișnuit pentru știința biodiversității, însă partenerii și colaboratorii noștri au convingerea că lucrând împreună și folosind aceleași standarde și proceduri pot oferi cele mai eficiente și de succes mijloace de documentare și înțelegere a vieții de pe Pământ în speranța că o vor salva.

**P.T.:** Care au fost impedimentele principale pe care le-ați întâlnit până acum?

**J.H.:** Construirea unui site care să poată face față în fiecare zi traficului la care este supus, a fost un prim impediment. EOL s-a dovedit a fi extrem de popular - primește multe accesări în fiecare zi - și a trebuit să reconfigurăm și să mărim sistemul de computere de așa manieră să nu cedeze de atâta utilizare. Întotdeauna ne-am așteptat ca EOL să devină în cele din urmă foarte cunoscută, însă nu ne-am așteptat să devină atât de cunoscută într-un timp atât de scurt.

Acum EOL conține multe mii de pagini despre specii furnizând informații corecte și legături cu alte site-uri relevante. Cu toate acestea, site-ul nu poate încă să accepte informații suplimentare de la utilizatorii care doresc să contribuie cu propriile lor observații. Totuși, acum construim uneltele ce au la bază rețeaua web care va permite acest gen de participare și sperăm că vom putea să le realizăm până la sfârșitul acestui an.

EOL și-a asigurat deja resurse de aproape 20 milioane de dolari ca să plătească pentru design și construcție. Totuși, noi credem că suma totală de care este nevoie pentru a finaliza prima fază a EOL (primii 5-7 ani) se poate ridica până la 75-80 milioane de dolari, așa că suntem într-o căutare activă de sprijin financiar suplimentar și de sponsori.

**P.T.:** În ce fel credeți că portalul "Enciclopedia vieții" va schimba percepția umană privind necesitatea conservării biodiversității?



**WWF** for a living planet®

Conservarea naturii este un subiect uneori greu de comunicat publicului larg. Proiectul EOL poate ajuta la apropierea oamenilor de "lumea vie" care îi înconjoară, sprijinind astfel indirect și eforturile organizațiilor care lucrează în domeniul protecției mediului. Pentru WWF, EOL poate fi o platformă de ilustrare a speciilor din zonele în care derulăm proiecte, un instrument util atât în munca experților, care pot găsi aici informații și resurse pentru proiecte, cât și în campaniile de conștientizare, care au nevoie de un suport vizual profesionist. În același timp, aș putea vedea proiecte ale WWF din lume și chiar care pot oferi contribuții de conținut la EOL. Cred că site-ul va fi foarte popular, nu numai printre specialiști și în mediul academic, ci și printre cei pasionați de fotografie și de natură.

Lumița Tănăsie  
Director de program

WWF Programul Dunăre-Carpați România

[www.wwf.org](http://www.wwf.org)



Marmotă, Les Aiguilles Rouges, Franța

## Sorin Rechițan

Într-o lume în care dispariția unei specii sensibilizează mai puțin decât lansarea unui nou tip de automobil, alocarea de fonduri în scopul derulării unui astfel de proiect constituie o dovadă a faptului că oamenii (sau cel puțin o parte dintre ei) au plecat urechea către semnificația proverbului conform căruia doar "când ultimul copac va fi pierit, ultimul râu va fi fost otrăvit și ultimul pește prins, ne vom da seama că nu putem mânca bani".

Sperăm ca prin anvergura și largă sa accesibilitate, acest proiect să aducă în atenție șubrezenia pedestalului de pe care omul gestionează resursele Terrei, paralel cu îmbunătățirea capacității de înțelegere și apreciere a lumii naturale de către toată populația globului.

[www.rechitansorin.ro](http://www.rechitansorin.ro)



Capră ibex, Les Aiguilles Rouges, Franța

**J.H.:** Noi considerăm că, cu cât are mai mulți oameni împrejur, omenirea învață despre diversitatea biologică și felul cum aceasta este amenințată și cu atât va deveni mai convinsă de necesitatea de a o conserva. În afară de text, EOL va pune la dispoziție fotografii, înregistrări audio, filme și alte tipuri de informații despre organisme. Ne așteptăm ca acestea să imprime în utilizatori o apreciere și o înțelegere superioară a biodiversității și că-i va înclina mai mult în favoarea salvării ei.

**P.T.:** Generalizând, puteți face câteva preziceri legate de impactul ecologic al acestui proiect?

**J.H.:** Ne așteptăm ca furnizând accesul ușor și gratuit la mare parte dintre informațiile științifice, dar și a altui tip de informații privind speciile biologice ale Terrei, să facem posibile descoperiri științifice noi și importante despre biologie, geografie, schimbările de climă, conservare, exploatarea uscatului și alte subiecte importante.

**P.T.:** Am văzut pe site-ul dumneavoastră apariția celei de-a patra "Enciclopedii a vieții" – EOLETTER. Credeți că în următorul interval de timp acest proiect va traversa granița virtuală și se va materializa în ceva mai tangibil, precum o revistă sau o expoziție multimedia? Cu alte cuvinte, ce va urma?

**J.H.:** Punctul central EOL va fi întotdeauna paginile online despre specii disponibile pe site-ul acesteia. Totuși, plănuim și să producem materiale suplimentare care vor face EOL mai utilă și mai larg cunoscută. Acestea includ materiale educaționale pentru elevi cu vârste cuprinse între 10 și 20 de ani, un newsletter cu caracter regulat, expoziții în muzee (cum ar fi pavilioanele) și filme. Sperăm, de asemenea, să facem paginile EOL despre specii compatibile cu computerele portabile și telefoanele celulare, așa încât oamenii să poată accesa enciclopedia oriunde s-ar afla și oricând ar dori.

James Hanken, Director  
Muzeul de Zoologie Comparată  
Universitatea Harvard

[www.eol.org](http://www.eol.org)

## Mihai Moiceanu

Fotografiatul animalelor sălbatice presupune, în primul rând, o bună cunoaștere a comportamentului acestora. În România a fotografia o viețuitoare sălbatică este un lucru extrem de dificil. Dacă în vestul Europei, în rezervațiile naturale, întâlnești animale care nu au teamă față de om, la noi tocmai acesta reprezintă dușmanul lor principal, așa că majoritatea animalelor sunt practic invizibile. Fără un ghid, sau un bun cunoscător al speciei (poate fi biolog, pădurar, vânător sau doar pasionat de sălbăticiuni), ai șanse rare să întâlnești animalul sălbatic. Totuși, poți avea norocul de a întâlni faună sălbatică dacă colinzi munții prin locuri cât mai izolate. Nu de puține ori mi s-a întâmplat să dau nas în nas pe vreo brână din Munții Bucegi cu capre negre, ori prin pădurile Cernei cu Moș Martin. Dacă la primele am fost plin de admirație la adresa exemplarelor întâlnite, la cele din urmă teama a fost pe primul loc. În cazul urșilor este puțin probabil să fii pe fază ca să faci o fotografie, iar de fotografi care să facă imagini bune din alergare nu am auzit. O singură dată am avut ocazia să văd un urs și să pot scoate tacticos camera din rucsac și să mă apropiu să-l fotografiez, undeva în Ciucaș, dar era vorba de un urs tânăr care în momentul în care ne-a simțit (eram două persoane) și-a luat tălpășița repezitor. Unde vreau să ajung însă: se întâmplă să ai șansa să participi la astfel de vânătoare cu camera foto, să fotografiezi un animal și să nu-l poți identifica. Mi s-a întâmplat în Deltă să fotografiez o pasăre de culoare albastră foarte frumos colorată, dar pe care n-am știut să o identific. Am căutat pe net informații și cu destulă greutate am găsit. Este vorba de dumbrăveanca (*Coracias garrulus*). Revenind la subiect: EOL este în primul rând o imensă bancă de date (e drept, încă în construcție) în care poți identifica orice viețuitoare de pe Pământ. La aceasta se adaugă caracterul didactic al proiectului, și pentru fotografi, de ce nu, o posibilă colaborare ca proiect personal pentru înzestrarea bazei de date cu fotografii ale speciilor autohtone.

[www.cameramm.ro](http://www.cameramm.ro)



Dumbrăveancă, România

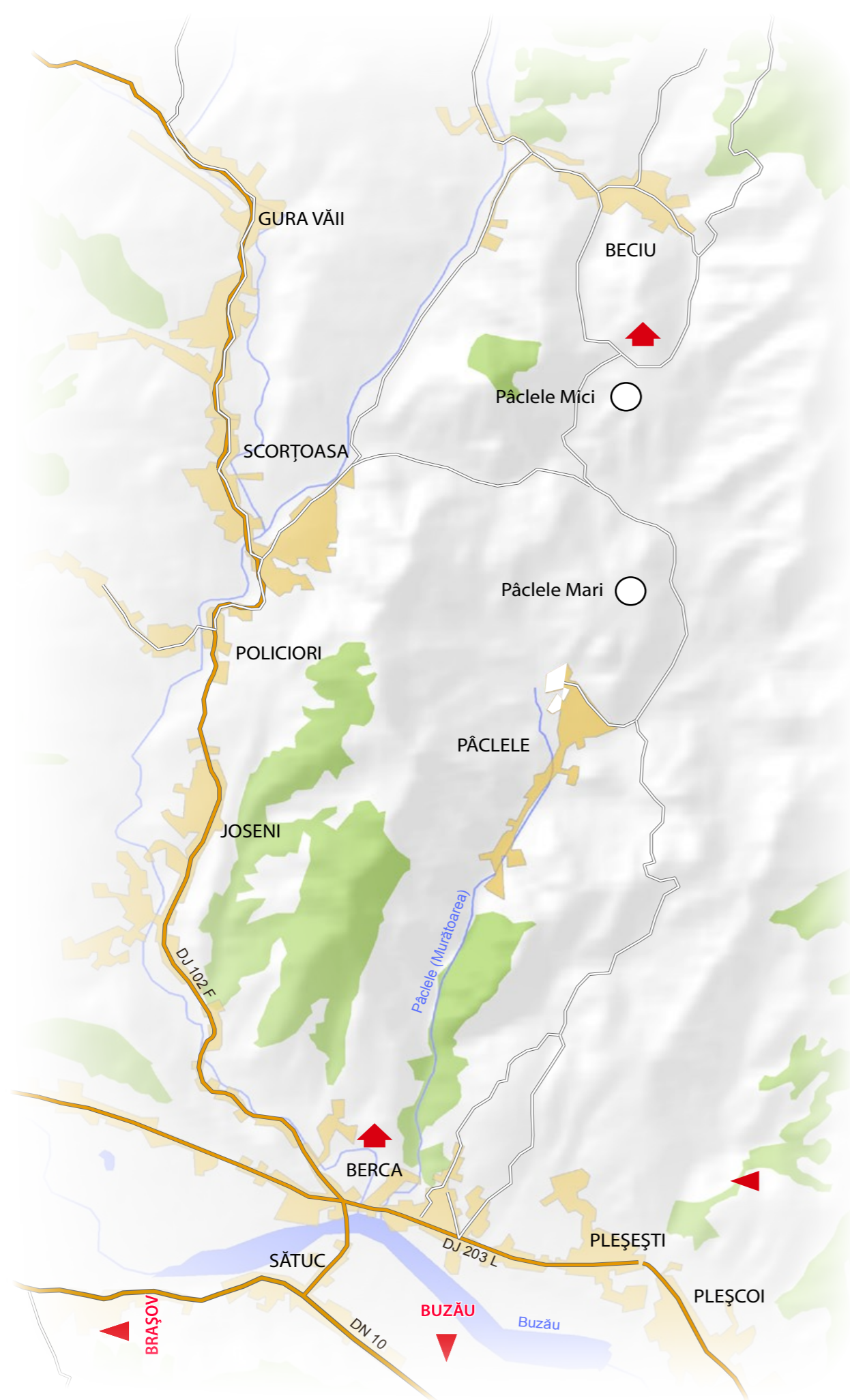
# Pădurea de la RECI



*Am umblat prin multe zone sălbatice ale țării, prin locuri în care la fiecare moment te așteptai să îți tâșnească în față un cerb sau un alt locuitor al pădurii, dar foarte rar acest lucru s-a și întâmplat. Pădurile noastre sunt pline de animale, dar ocaziile să le găsești sunt rare. În fiecare primăvară, de ceva timp încoace, mi-am făcut un obicei să merg la Reci, și asta pentru că aici, contrar altor păduri, nu a fost dată să nu întâlnesc un animal sau să nu văd o floare rară. Accesul este facil, frumusețea locului remarcabilă, iar surprizele la tot pasul.*

text: Dan Dinu

foto: Dragoș Giurgiu | Dan Dinu | Ovidiu Todoran



© Bogdan Florescu



## LOCAȚIE

### legenda



**Cazare:** pensiuni, hoteluri, moteluri



**Cazare:** campinguri, poieni neamenajate



**Direcție:** către un punct de reper important



**Direcție:** primul oraș important



**Punct de interes:** locație importantă

### BRAȘOV

**Punct de interes:** locație importantă

### JOSENI

**Informație:** nume de așezare



**Așezare:** Sat, comună sau oraș



**Drum principal:** orice drum european, național sau județean



**Drum secundar:** orice drum comunal sau forestier

Aflată în județul Covasna la doar 10 km sud-est de municipiul Sfântu Gheorghe și la aproximativ 35 km nord-est de Brașov, pădurea de la Recii se întinde în lunca Râului Negru, afluent al Oltului, pe raza localităților Ozun, Sântionluncă și Recii.

Accesul se poate face din DN 11 Brașov - Bacău sau DJ 121 Sfântu Gheorghe - Covasna. Cel mai ușor se poate intra în zonă din localitățile Sântionluncă aflată pe DN 11 sau din Recii aflată pe DJ 121.

Dacă alegeți varianta din Sântionluncă trebuie să lăsați mașina în sat și să porniți pe jos peste câmp, să traversați Râul Negru pe un pod de lemn și să vă orientați către pădurea de pin ce se ivește în stânga voastră.

Cealaltă posibilitate de acces este din Recii, imediat după ce ieșiți din localitate, parcați mașina pe un drum forestier ce se desparte la dreapta și vă aventurați de-a lungul mestecănișului către pădure. În întreaga zonă sunt numeroase drumuri forestiere care înlesnesc accesul.

## info

Pădurea de la Reci include și o parte din rezervația „Mestecănișul de la Reci - Bălțile de la Ozun-Sântionluncă”, ce se desfășoară pe o suprafață de 2112 ha. Rezervația este una de interes botanic, zoologic, geologic și peisagistic, în interiorul ei identificându-se o mare varietate de specii și asociații de plante de la cele specifice stepei și până la cele specifice zonelor umede. Rezervația este una dintre cele trei rezervații naturale de interes național aflate pe teritoriul județului Covasna, alături de „Rezervația Dealul Ciocas - Dealul Vițelul” și „Turbăria Ruginosu Zagon”. În lunca Râului Negru s-a format un complex de mlaștini eutrofe, populate de o serie de specii rare, relice glaciare, precum mestecănul pitic, feriga sau angelica sălbatică. În aceste zone trăiește broasca albastră de mlaștină, o specie rară a cărei limită sudică este această rezervație. Întregul substrat geologic al zonei este compus din nisipuri aluvionare, cu aspect de dune ce permit dezvoltarea unor plante specifice acestui tip de areal. Zona mai este și un important loc de cuibărit pentru numeroase specii de păsări, dintre care au fost observate 25 de specii ocrotite la nivel național și european. Din fauna prezentă amintim: căpriorul, mistrețul, cerbul lopătar, numeroase rozătoare, iepurele, vulpea și chiar castorul în albia Râului Negru.

## MESTECĂNIȘUL

Parte integrală a rezervației, pădurea de mestecăn se află în imediata apropiere a localității Reci, accesul fiind mai ușor dinspre această zonă. Pădurea este una spontană, delimitată în partea stângă de drumul DJ 121 și de un lac de agrement și pescuit, iar în partea dreaptă de pădurea de pini.

Potențialul fotografic al zonei este dat în special de pădurea în sine, de texturile interesante de coajă și de coloritul copacilor în prag de toamnă. Primăvara, această zonă este frumoasă prin verdele specific și prin pâlcurile mai răzlețe ce pot fi un bun subiect în fotografiere peisajului general.

## PĂDUREA DE PIN

Accesul în pădure se poate face din orice parte, atât dinspre Reci cât și dinspre Sântionluncă. Frumusețea specifică unei păduri de pin, care contrar altor păduri de conifere, cu excepția laricei, este mai aerisită și mai rară, se poate observa și aici din plin. Din loc în loc prin pădure puteți găsi poienițe mai mici sau mai mari unde cu siguranță veți putea observa căprioare la păscut. În aceste poienițe cresc și alte specii de arbori cum ar fi mestecănul sau arinul care prin colorația diferită a frunzelor pot crea subiecte interesante de fotografiat.

În pădure am întâlnit deseori iepuri și numeroase păsări, iar pe pajiștile de la marginea acesteia puteți observa vulpi, căprioare ce pasc pe câmp sau berze ce vânează pe lângă mlaștinile

din zonă. Cu puțin noroc puteți întâlni în plimbarea voastră porcul mistreț sau cerbul lopătar. Animalele din pădure sunt destul de sperioase, așa că trebuie să fiți în permanență pregătit, pentru a putea să fotografiați un cadru bun.

## PAJIȘTILE ȘI MLAȘTINILE

Pe câmpurile din apropierea pădurilor de mestecăn sau pin se întâlnesc bălți înconjurată de pâlcuri de arini care de multe ori au un caracter sezonier, fiind aproape uscate în perioadele mai calde. În aceste zone cuibăresc rațe sălbatice și din când în când mai ajung și unele specii de păsări de baltă. Berzele ce au cuiburi în sat vin aici pentru a se hrăni, deoarece fauna batracienilor este foarte bogată, începând cu broasca albastră de mlaștină,







un relict glaciatic, și continuând cu buhaiul de baltă, broasca râioasă verde, broasca de pământ sau broasca de baltă. Flora este reprezentată în fânețele umede și în bălți de laleaua pestriță și nufărul alb. Pajiștile prezintă importanță în special datorită celor două specii de dedițel.

Potențialul fotografic este dat în mare parte de flori, mlaștinile devenind fotogenice doar în momentul în care nu sunt secate, și se mai pot forma unele reflexii. Pe câmpurile cultivate de la marginea pajiștilor ies adesea la păscut căprioarele, iar în desișul bălților vin să se adape, așa că este un loc bun pentru venit la pândă. În rupturile de maluri nisipoase care se găsesc din loc în loc cuibăresc prigoriile, păsări foarte colorate și fotogenice, ce vânează cu precădere albine. Pădurea nu este lipsită de păsări de pradă, deasupra câmpurilor vânează șoimi sau ulii, iar în

interior pot fi văzute bufnițe.

Întreaga zonă dispune de un potențial fotografic bun, dar nu neapărat de peisajul în sine, ci mai degrabă de florile și animalele din zonă. Dacă pentru flori este indispensabil un obiectiv macro, sau alte echipamente cum ar fi lentilele sau inelele speciale pentru acest gen de fotografie, pentru animale este indispensabil un teleobiectiv. Atunci când fotografiați dedițelul poziționați-vă în contralumină pentru a pune în evidență perii de pe tulpină. Dacă este nevoie deviați lumina către floare cu ajutorul unei blende. Fotografați de la nivelul florii, cu aparatul cât mai jos pentru a putea obține cea mai bună perspectivă. Laleaua pestriță crește în zone mai umede așa că este posibil să vă udați un pic dacă vă doriți o poziție bună.

Orice animal ați vrea să fotografați

aici trebuie să alegeți varianta unui teleobiectiv cât mai bun. Animalele ies din pădure mai ales dimineața și seara, când lumina nu este cea mai puternică, așa că aveți grijă la acest aspect. Uneori trebuie să vă gândiți la câteva ore de pândă pentru rezultate mai bune. Căprioarele sunt mai ușor de surprins, deoarece ies adesea la păscut pe câmpuri.

Din când în când mai puteți întâlni săteni plecați pe la câmp sau să adune lemne din pădure, așa că dacă vă place subiectul îl puteți aborda. Câte o căruță sau o turmă de oi cu un cioban îmbujorat de venirea primăverii pot constitui un cadru bun.

În privința echipamentului personal, în această perioadă este destul de cald în zonă, dar este bine să fiți pregătiți și pentru o ploaie spontană. Deși traseul este ușor, este recomandată o pereche

## info

În zona rezervației puteți găsi și fotografia două plante rare și deosebit de fotogenice. Dedițelul reprezentat de două specii (*Pulsatilla montana* și *Pulsatilla patens*), se întâlnesc în special în zonele nisipoase din apropierea pădurii de pin. Planta are o culoare violet, cu mai multe flori și cu mici perișori pe tulpină și frunze. Laleaua pestriță (*Fritillaria meleagris*), denumită popular și bibilică se poate întâlni în zonele mai mlăștinoase din jurul bălților din lunca Râului Negru. Ambele flori înfloresc la începutul lunii aprilie.





Dedițel © Dan Dinu



Dedițel © Dan Dinu



Turmă de căprioare © Dragoș Giurgiu





de bocanci. Îmbrăcați-vă în așa fel încât să vă puteți trânti pe iarbă pentru cele mai bune unghiuri pentru macro. Nu uitați de o sticlă cu apă, nu există nici un izvor prin zonă.

Zona de la Reci are un farmec aparte. Nu pot spune dacă este dat de florile rare, de peisajul specific, de animalele pe care le poți vedea la tot pasul sau de frumusețea începutului de primăvară, însă an de an continui să revin cu aceeași plăcere ca prima dată. Farmecul locului este irezistibil, iar o tură la fotografiat aici te va umple cu siguranță de energie, mai ales după o iarnă lungă.

Drumuri bune și poteci însoțite.

### info

Agencia pentru Protecția Mediului  
Covasna

[www.apmcv.ro](http://www.apmcv.ro)

Mai multe fotografii din această  
fotolocație puteți găsi în curând pe

[www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)



## Informații generale



Mestecănișul de la Reci - Bălțile de la Ozun-Sântionluncă este rezervație naturală



Se poate ajunge cu mașina până la Reci sau Sântionluncă iar cu trenul până la Ozun.



În zonă circulă și mijloace de transport în comun.



Cazarea se poate face la pensiunile din zona Sfântu Gheorghe - Covasna sau cu cortul în pădure sau pe pajiștile de lângă.



Traseele de drumeție sunt ușoare și accesibile.

## Informații fotografice



În zona Vulcanilor Noroioși puteți fotografia peisaj, macro, wildlife și oameni.



La 01.04 soarele răsare la 06:57 și apune la 19:43. La 30.04, soarele răsare la 06:08 și apune la 20:18.





**Manfrotto**  
proven professional



Reprezentant Manfrotto in Romania  
Simus Trading divizia foto - PHOTOS SETUP  
Contact: str. dr. Anibal Teohari nr. 6 , ap 1- Bucuresti  
Tel: (021) 411 65 30; E-mail: office@photosetup.ro  
[www.photosetup.ro](http://www.photosetup.ro)

# Despre TREPIED



*La inițierea mea în fotografie am realizat că respirația făcea ca aparatul să tremure ușor în momentul declanșării, lucru pe care nu îl doream în condiții de iluminare slabă. Am decis să îmi țin respirația în momentul declanșării. Apoi am realizat că și bătăile inimii creează o ușoară vibrație, mai ales în momentele de oboseală, când acestea sunt mai puternice. În acest caz nu mai aveam nici o altă posibilitate de compromis. Setam timpul de expunere, sprijineam aparatul între pietre sau pe capota mașinii și declanșam, uneori cu o compoziție impusă de poziția precară a aparatului.*

text: Mihai Muntean | foto: Dan Dinu





## CAPUL TREPIEDULUI

Pentru fotografiile de natură recomandăm un cap compact pe bilă, ușor de transportat. Avantajul major al acestui tip de cap este dat de manevrabilitatea simplă și ajustarea rapidă a cadraturii. Toate mișcările aparatului se pot face din două comenzi, una ce controlează bila și întreaga mișcare a camerei, cealaltă ce controlează mișcarea în plan orizontal a capului. Unele modele au încorporată o bulă de nivel, recomandăm însă o bulă de nivel ce se poate monta pe patina de bliț, mai ales în cazul panoramelor. Un lucru important când vă cumpărați un cap de trepied: acesta trebuie să poată susține greutatea camerei împreună cu cel mai greu obiectiv, așa că aveți grijă la acest detaliu important. Acest lucru se aplică și la restul trepiedului.



## PICIOARELE TREPIEDULUI

Fotografii de natură are nevoie de un trepied ușor și robust în același timp. Varianta unui trepied din materiale ușoare (fibră de carbon de exemplu) este preferabilă din punct de vedere al greutății și al faptului că absoarbe mai ușor vibrațiile, costul ridicat poate constitui însă un dezavantaj. Dimensiunea picioarelor atunci când sunt strânse nu trebuie să fie foarte mare pentru a facilita transportul. Vă recomandăm picioare compuse din trei segmente. Acestea sunt mai robuste și au o lungime potrivită atunci când sunt strânse pentru transport. Picioarele trepiedului trebuie să aibă o înălțime care să permită fotografului să fotografieze din picioare, fără a ridica coloana centrală. Aceasta se ridică în momentul în care fotografiați dintr-o pantă, iar picioarele din deal trebuie să fie scurtate. Sfatul nostru este să folosiți coloana centrală numai atunci când nu aveți altă posibilitate, astfel se vor genera mai puține vibrații. Folosiți chiar și cu trepied funcția de ridicare a oglinzii și pe cea de întârziere la declanșare pentru diminuarea maximă a vibrațiilor generate de oglindă sau de apăsarea pe butonul de declanșare. O telecomandă este și ea foarte utilă.

Un avantaj major al trepiedului este posibilitatea răsturnării coloanei centrale pentru fotografierea cu aparatul întors, sau poziționarea verticală și posibilitatea depărtării picioarelor independent unul de celălalt. Astfel veți putea amplasa trepiedul în orice poziție și în orice condiții.



O regulă nescrisă a fotografiei spune că poți fotografia din mână atâta timp cât timpul de expunere nu scade sub o valoare egală cu 1 pe distanța focală pe care o folosim. Astfel dacă fotografiem cu un obiectiv setat pe o distanță focală de 300mm, putem fotografia din mână cu un timp minim de 1/300. Bineînțeles că această regulă depinde foarte mult și de experiența fotografului și de gradul de oboseală. Trepiedul te poate însă scuti de multe astfel de calcule.

Uneori trepiedul nu este numai un accesoriu fotografic, ci și un ajutor atunci când traversați o apă, când vă apărați de câini sau când vreți să luați niște mere din copac. Deși obiectivele devin din ce în ce mai performante și au funcții de stabilizare a imaginii sau de reducere a vibrațiilor, trepiedul rămâne nelipsit din echipamentul fotografului de natură. O altă regulă nescrisă a fotografilor... cel mai bun obiectiv este trepiedul.

# GEOMETRIA

## *naturii*



Poiana Braşov - Nikon D100; Obiectiv: 70 - 300 mm (300 mm); 1/3000; f/7.1; ISO 200

*Simetria perfectă în natură este greu de găsit. Uneori însă unele detalii pot forma texturi deosebite care prin repetarea lor formează o geometrie aparte. Această geometrie a naturii, de multe ori abstractă și greu de asimilat ca informație, poate fi ușor surprinsă în fotografie. Trebuie doar să vă aplecați asupra detaliului, să lăsați regulile deoparte și să încercați o compoziție armonioasă dată de formă și culoare.*

text și foto: Dan Dinu

## DETALIUL

Unele detalii din natură pot spune mai multe despre un peisaj decât dacă am fotografia cu un obiectiv superangular. De exemplu un detaliu de noroi uscat, cu o textură frumoasă și bine compusă, spune multe despre zona Vulcanilor Noroioși, unde peisajul general este greu de surprins și nu întotdeauna fotogenic. De asemenea o plajă cu nisip fin poate crea detalii interesante într-o lumină laterală, acolo unde un peisaj mai amplu ar pierde mult la compoziție atunci când am avea un cer complet senin.

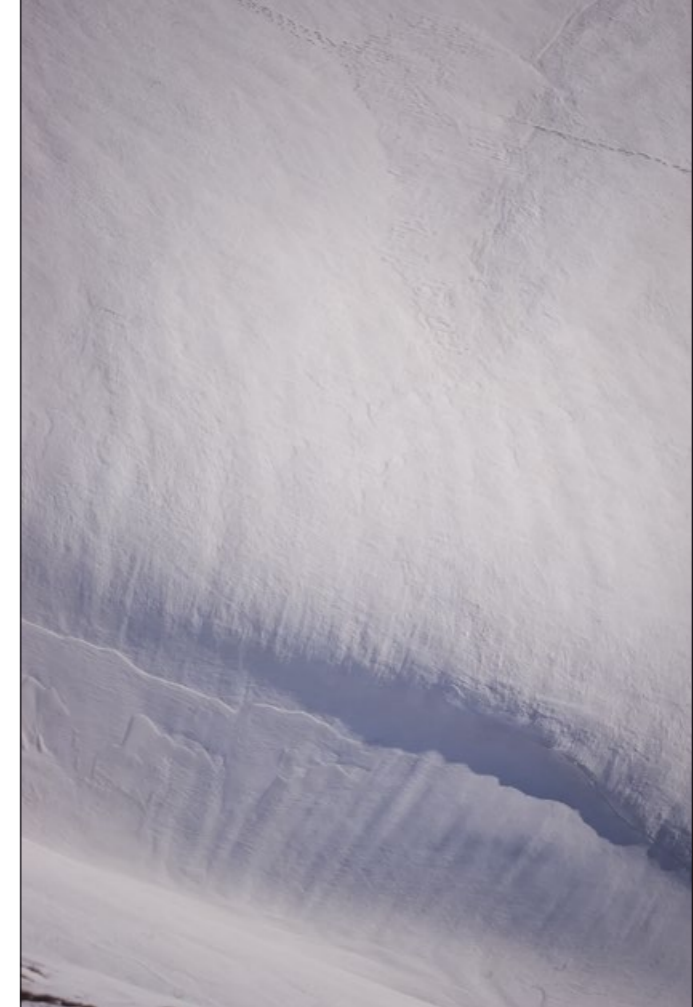
În altă ordine de idei, un detaliu semnificativ poate completa fotografia cu un plan general al peisajului. Dacă fotografiem o pădure, putem include atât cadre largi în care arborii să fie evidențiați în întregime, dar și detalii de coajă sau frunze. Modul de exprimare este diferit dar se completează frumos și armonios. Detaliul poate adăuga întotdeauna un sentiment intim și personal unei fotografii. Puterea de exprimare a detaliilor din natură nu trebuie niciodată subestimată.

## TEXTURA

În natură puteți întâlni o multitudine de texturi inedite ce pot fi fotografiate. Indiferent că alegem zăpadă modelată de vânt sau licheni pe o piatră, textura trebuie să apară bine definită, frumos încadrată și cu suficiente detalii pentru a fi deosebită. Repetitivitatea elementelor ce realizează o textură poate fi foarte interesantă, valurile apei frumos luminate sau mici dune de nisip pot fi doar câteva elemente care vă pot atrage atenția. Când fotografiați elemente repetitive căutați să rupeți simetria lor cu alt element care prin formă, culoare sau direcție să se interpună peste primele. Acest lucru va da un plus de valoare fotografiei, mai ales dacă este bine compus și poziționat

Zăpada creează unele dintre cele mai frumoase texturi. Se pot fotografia atât suprafețe vaste cu cornișe sau forme ce ies din zăpadă, dar și elemente de mici dimensiuni cum ar fi detaliile oferite de fulgii înghețați. Căutați sculpturile oferite de vânt, sunt întotdeauna spectaculoase.

Masivul Bucegi - Nikon D100; Ob. 300 mm; 1/1250; f/4; ISO 200



Vallee Blanche, Franța - Nikon D100; Ob. 200 mm; 1/1000; f/4; ISO 200





Blana unei zebre are forme geometrice, are detalii, are simetrie, și nu trebuie să mergeți până în Africa, încercați într-un parc de animale. Germania - Nikon D100; Ob. 70 - 300 mm (300 mm); 1/2500; f/5.6; ISO 200

Nu credeam că penajul unui cocor va putea fi fotografiat ca textură, dar deoarece animalul s-a apropiat foarte mult am încercat și această abordare. Germania - Nikon D100; Ob. 70 - 300 mm (300 mm); 1/640; f/5.6; ISO 200



Eroziunile oferă multe detalii și texturi interesante. Groapa Ruginoasa din Apuseni este un loc spectaculos unde se pot încerca multe fotografii de acest gen. Nikon D100; Ob. 28 - 70 mm (70 mm); 1/200; f/8; ISO 200





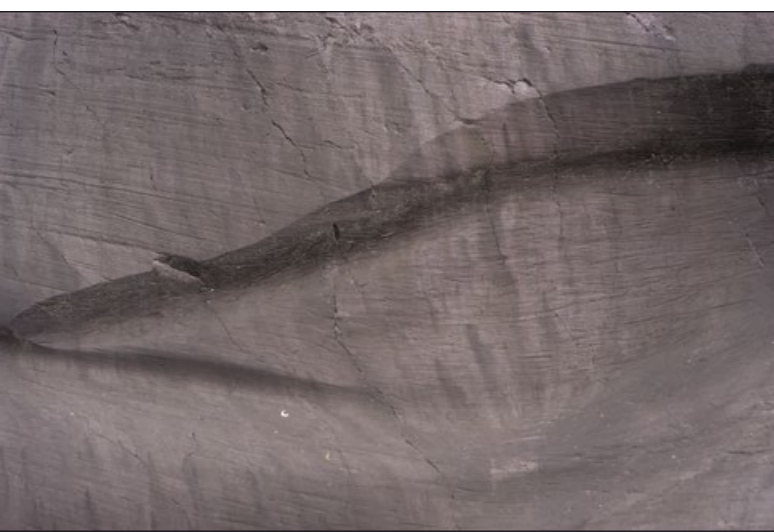
D100; 70 - 300 mm; 1/10; f/32; ISO 200



D100; 70 - 300 mm; 1/320; f/11; ISO 200



D100; 70 - 300 mm; 1/180; f/5.6; ISO 200



D100; 28 - 70 mm; 1/250; f/5; ISO 200

Într-un punct forte al cadrului. Textura poate fi formată din elemente fotografiate de aproape, chiar cu un obiectiv macro, cum ar fi niște licheni pe o piatră, sau poate fi realizată în depărtare, cu ajutorul teleobiectivului, decupând de exemplu detalii dintr-o suprafață înghețată sau dintr-un relief deosebit. Blana, pielea sau penajul unor animale pot constitui texturi inedite. O zebra de exemplu poate oferi imagini deosebite dacă alegem să fotografiam numai anumite detalii din animal, iar pielea unui rinocer va avea întotdeauna o textură și un detaliu foarte bine conturat. La unele texturi, cum ar fi de exemplu un câmp de maci, puteți încerca un timp mai lung de expunere, astfel florile mișcate de vânt pot apărea un pic neclare și vor accentua dramatismul imaginii.

## FORMA

Orice formă geometrică sau apropiată de aceasta pe care o puteți întâlni în natură vă poate ajuta în compoziția unei fotografii. Nu trebuie să căutați acea geometrie matematică, ci o geometrie similară și uneori mai mult intuitivă. Cercuri, linii, dreptunghiuri se pot întâlni foarte des în texturile și detaliile pe care le fotografiați în natură. Această simetrie geometrică trebuie uneori "dezechilibrată" de alte elemente care să favorizeze o compoziție. Verticalitatea unor linii va fi și mai mult scoasă în evidență atunci când acestea sunt intersectate de o altă linie orizontală, de exemplu.

Liniile verticale dau senzația de putere și solemnitate, cele orizontale dau o senzație de calm și liniște, iar cele diagonale aduc un plus de dinamism cadrului. Practic de modul cum aranjați liniile depinde atmosfera pe care vreți să o aduceți în fotografie. Liniile delimitează suprafețe care pot fi și ele repetitive. Atunci când sunt mari sunt statice și monotone, iar când sunt mici și colorate pot sugera varietate și dinamism. Suprafețele luminate au un efect calm și optimist, iar cele întunecate au caracter grav și mohorât. Liniile curbate formează grația și armonia unei imagini.

Indiferent că este noroi uscat, apă, zăpadă, piatră, coaja unui copac, pielea unui animal sau o dună de nisip, textura este prezentă oriunde în natură. Pentru o fotografie bună trebuie doar să vă decuplați de la peisajul general și să vă aplecați asupra detaliului.

## LUMINA

Cea mai bună lumină pentru fotografierea texturilor este cea laterală, deoarece detaliile vor fi mai bine scoase în evidență. Într-o lumină frontală, o textură va fi plată și lipsită de profunzime. Lumina puternică evidențiază contrastele, existând riscul de a pierde detaliul în umbră, iar o lumină moale saturează mai mult culorile, deși contrastul va fi redus.

Culoarea luminii poate avantaja anumite texturi, care altfel ar putea fi neatrăgătoare pentru fotografi. O suprafață de zăpadă va arăta excelent din punct de vedere cromatic în lumina unui răsărit sau apus, va avea o culoare mai caldă iar lumina laterală va evidenția detaliile. Uneori unele texturi pot fi create de zone luminate intercalate de zone umbrite. Efectul este spectaculos.

## COMPOZIȚIA

Deși la compunerea fotografiilor în care avem ca subiect o textură nu există o regulă strictă, ci mai degrabă ideea de a aranja armonios elementele în cadru, regulile clasice din fotografie se pot aplica și aici. Dacă există puncte de interes în imagine sau dacă avem o ruptură în simetrie, acestea trebuie poziționate într-un punct forte, fie că este ales după regula treimilor sau altă regulă. Acolo unde textura este compusă din două părți distincte, cea mai reprezentativă va putea ocupa două treimi din cadru. Evitați plasarea subiectului în centru și nu compuneți pe linia mediană a cadrului, chiar dacă uneori o textură simetrică se va potrivi în acest șablon.

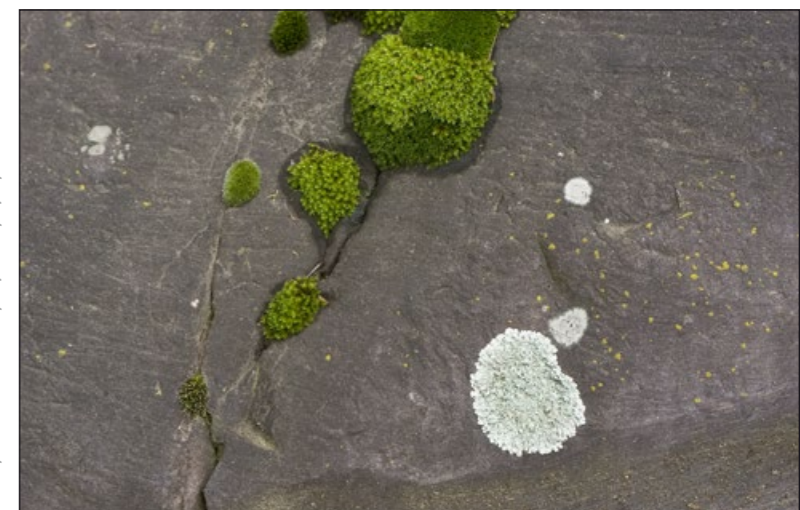
Compoziția în fotografie nu este un procedeu matematic și nu trebuie făcută cu precizie milimetrică. Punctele forte vă lasă o anumită mobilitate în plasarea subiectului așa că încercați să gândiți și compuneți în primul rând armonios. Prin această metodă toate elementele din textura voastră, chiar dacă sunt repetitive sau nu, se vor aranja frumos și vor evidenția echilibrul imaginii.

D100; 70 - 300 mm; 1/2000; f/5.6; ISO 200

D100; 80 - 70 mm; 1/640; f/13; ISO 400

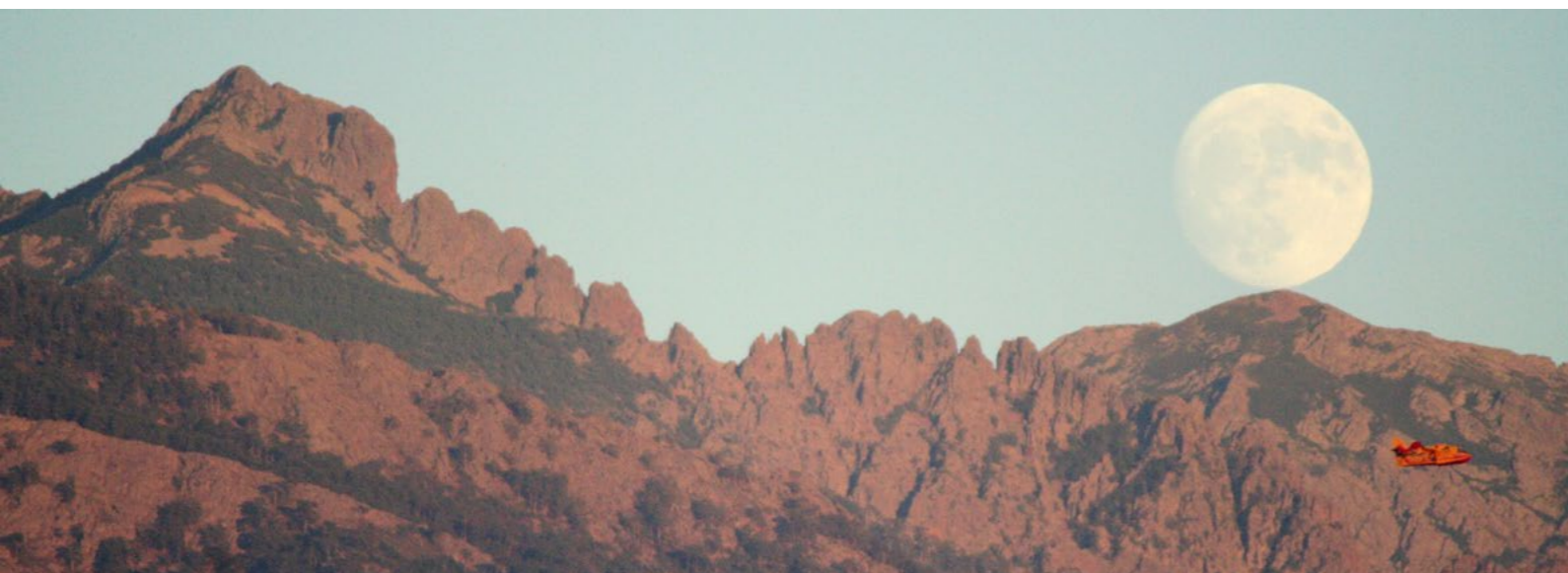
D100; 28 - 70 mm; 1/125; f/5; ISO 200

D100; 70 - 300 mm; 1/15; f/11; ISO 200



# CORSICA

text și foto: Andreea Sepi



În se spune "Frumoasa". Poate de aceea am și cumpărat, pe credit, un Canon EOS 350D, special pentru întâlnirea cu ea. E încăpățânată și aspră. A inventat vendetta și a curățit Mediterana de mauri. E posesoarea celui mai dificil traseu montan al Franței - Grande Route 20, dar, mai presus decât orice, își prețuiește independența.

Călătorim spre Corsica la bordul unui feribot gigantic. E o zi de iulie cu vânt tăios și valuri de doi metri. "Un mare din Madonna", cum zic italienii.

După șapte ore agitate, vaporul intră în port cu toate motoarele urlând. Citadela orașului Calvi ne explodează pe retină: clădiri vechi, înalte și drepte se agață unele de altele în vârful unui promontoriu stâncos, ca într-un ciorchine de fațade pastel. Orașul vechi este un labirint de o frumusețe inexprimabilă, în

care străzi pietruite, abrupte și înguste se încrucișează la întâmplare sub soarele dogoritor, gâtuindu-te de oboseală și de încântare. Ocrul și rozul deschis al clădirilor sale istorice contrastează magnific cu marea turcoaz și cu cactușii verzi și grași ce împodobesc stâncăria uscată. Orașul și golful darnic ce se deschid în față sunt înconjurat de creste ascuțite și înalte, iar Monte Cintu, titanul Corsicii (2706 m), veghează sever deasupra tuturor. În Calvi, farmecul îți taie respirația. Atenție totuși! La fel o fac și prețurile! Dacă fotografiați cu film, procurați-vă pelicula înainte de a ajunge în Corsica. În plus, magazinele și restaurantele respectă regula siestei, deci între orele 14 și 18 nu veți întâlni decât pisici lenevind pe pervazuri. Pentru cei cu înclinații romantice, înserarea garantează însă o ședință foto reușită în vechea cetate genoveză, unde



soarele se stinge în mare înapoia farului de pe Revelatta. Peisajul e tulburător iar patina vremii omniprezentă.

De la Calvi, The Balagne Tramway (mocănița locală) te poate purta, de pildă, până la Algajola. Coasta este o stâncărie continuă, rotunjită și frumoasă, iar culoarea și puritatea apei te fac să-ți dorești imediat o scufundare. Pentru montaniarzi, însă, adevărata atracție va fi interiorul insulei. Monte Grossu - enorm, abrupt și sălbatic, înălțându-se peste pădurile de pini și peste plajele aproape fragile, macchia - peisajul cu floră încăpățânată, cu sate bătrâne și austere, cu poteci rare și rar umblate, văile și crestele înspăimântător de frumoase, din care se dezvăluie prin ceața groasă a unei dimineți asudate de iulie doar un contur desenat pe cer, lanțurile muntoase mai îndepărtate ale Tartaginei - toate intrigă. Într-o manieră tăcută dar fermă, te convoacă la călcâiul lor verde. Nu veniți aici fără un filtru polarizor de calitate. Griul munților se poate

pierde ușor în abur. Un polarizor bun îi va intensifica, garantând imagini frapante.

Corsica vara este un tărâm chinuit de arșiță și de incendii spontane. Traseele montane sunt extrem de dure în aceste condiții. Fiți precauți. Dacă aveți un SLR digital, nu strică să vă procurați și un mic tub cu aer comprimat, pentru eliminarea inevitabilelor particule de praf sau de nisip. Folosiți o geantă foto capitonată și compartimentată, ideală pentru teren accidentat. Evitați să cărați echipament foto excesiv. Fiind foarte cald, trebuie mereu să adăugați la bagaj câțiva litri de apă, iar efortul și transpirația riscă să vă ruineze experiența.

Căci dacă țărmlul e la fel de spectaculos ca o femeie frumoasă la 40 de ani, distinsă și elegantă în aura ei de splendoare clasică, interiorul Corsicii e o bijuterie sălbatică. E o tânără nevastă crescută la țară, de o frumusețe viguroasă, aprigă și pretențioasă, ca un cal neobișnuit cu căpăstrul. Iar la începutul după-



amiezii, focul ei și se năpustește în creștet ca o răzbunare. Așa e muntele. Nu dă nimic pe degeaba, în afară de ceea ce tu însuși descoperi în el.

Ceea ce oferă Corsica este o cale de a scăpa din strânsoarea maselor, din comoditatea industriei – atât de împământenită la mare – de mâncat, băut și prăjit pielea. O cale îngustă ca șoseaua care te duce acolo. Pentru fotografi șoseaua ce se unduiește către Porto-Vecchio pe coastă, mereu loială mării, printre stâncărie ascuțită și vegetație pitică, e un traseu de neuitat. La două sute de metri sub noi se deschid mici golfuri cu apa de culoarea ghețarilor topiți în care se leagă iachuri, sau plaje negre, cu nisip fin, furișate pe sub pini. O ambarcațiune modernă trage în urmă un schior nautic. Sub picioarele lui, apa se dezintegrează. La țârm, copiii sar de pe stânci, făcând tumbe în aer. Delfinii Rezervației Naturale Scandola, sau vulturii care în perioada aceasta au pui nu sunt nici ei

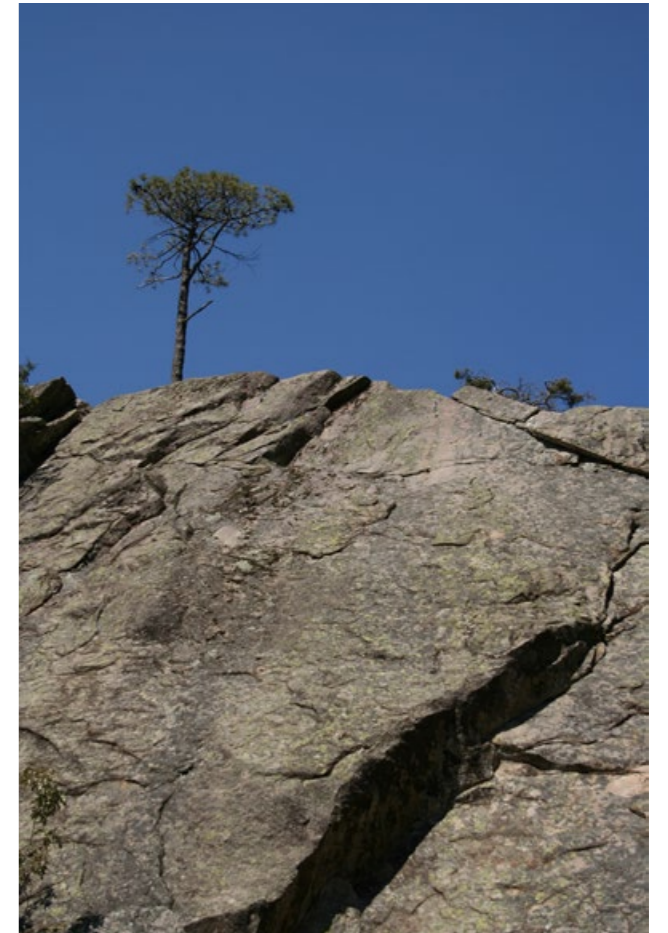
prea departe. Toate acestea pot fi immortalizate cu un teleobiectiv bun, folosind timpi de expunere scurți și un aparat care permite realizarea de serii succesive de fotografii.

Una dintre cele mai grandioase senzații trăite pe acest drum este golful Galeria. Printre munți înalți, parțial învăluiți în togile lor de nor, marea îmbrățișează apele dulci ale râului Fangu. La vărsarea acestuia s-a format o minunată plajă de nisip negru. După o răcorire binevenită, lăsați în urmă apele fermecate și urmați albia în sus, către munții sălbatici. Văile devin abrupte, sugrumate și-nguste. Așezările umane se topesc în coasta înălțimilor, sus deasupra cheilor. Viața cea provocatoare a organicului își intră în drepturi și ești direct expus. Realitățile se metamorfozează. Ceasul încetinește. Locurile își afirmă categoric și fără putință de tăgadă identitatea aparte.

Sate îndărătnice formate dintr-o mână de case, clădiri spartane făcute din piatră, Tuarelli, Mansu și – la capătul șoselei

și al civilizației – Montestremu sunt locuri incredibile, decupate parcă dintr-un vechi film despre luptătorii pro-secesiune. Sunt locuri cu ferme de mistreți și livezi de măslini, locuri unde poți cumpăra brânză proaspătă de capră direct de la ciobanii locali și unde bătrâna nevastă a unui fermier șade tăcută lângă casă, la umbră, cu mâinile încrucișate în poală. Are o căutătură fermă, neînduplecată. Neînduplecarea e ceea ce-ți trebuie pentru a supraviețui aici. Aici, pe lângă podurile înalte și întunecate ale lui Montestremu, unde asfaltul se termină și unde încep lungile, prăfuitele poteci de munte ce poartă oameni și asini către un alt timp...

Andreea Sepi | Regensburg (Germania)  
[www.culumeaincap.ro](http://www.culumeaincap.ro)



# APUSENIII

text și foto: Dan Moruzan



iLogicDesign

advertising | design | creatie

illogicdesign.ro



Pentru iubitorii muntelui câteva zile petrecute în Munții Apuseni reprezintă sigur o vacanță reușită. Un imens complex carstic cu nenumărate doline, peșteri, avene, ghețari, canioane sălbatice, izbucuri, chei, cascade, toate unice și de o frumusețe deosebită.

Ne-am așezat corturile lângă cantonul Glăvoi, în poiana denumită "La Grajduri", peste munte de platoul și cabana Padiș. De aici este mai facil accesul către Cetățile Ponorului, Lumea Pierdută, Cheile și Piatra Galbenei, respectiv Ghețarul Focul Viu. Până aici se ajunge ușor cu mașina, drumul nefiind asfaltat, dar totuși destul de bun.

Prima zi am dedicat-o Cetăților Ponorului, care este considerat cel mai

grandios fenomen carstic din România. Trei doline cu pereți de aproape 200 m, un imens portal în stâncă, o peșteră, cascade, stânci, grohotiș și patru balcoane suspendate deasupra hăului oferă priveliști de o sălbăticie și frumusețe rar întâlnite. Traseul este destul de bine marcat și are o dificultate medie. Din păcate, balcoanele, construite din lemn, sunt aproape distruse.

Următoarea zi am vizitat Lumea Pierdută. Numele i-a fost dat datorită sălbăticiei sale, după titlul romanului lui Arthur Conan Doyle. Lumea pierdută reprezintă un platou carstic împădurit, mărginit de Pârâul Ursului și Pârâul Sec. Intrarea se face pe lângă Izbulul Rece, printr-un urcuș de jumătate de oră. Acest urcuș se face urmând o potecă aproape acoperită de





vegetație care îți dă senzația că te îndrepti spre un loc misterios și deosebit. Această trăire era accentuată de ploaia mocănească ce ne chinuia de dimineață.

Platoul Lumea Pierdută ascunde în subteran o imensă rețea de galerii active, trădată la suprafață de existența unor doline mascate de vegetație. Două dintre acestea sunt porți de intrare în subteran, existând trei avene cu verticale spectaculoase: Avenul Negru, Avenul Gemănata și Avenul Acoperit.

Ploaia s-a oprit către seară și au apărut stelele anunțând o nouă zi frumoasă.

Într-adevăr, a doua zi a fost însorită și era destinată vizitei Ghețarului Focul Viu. Având un volum de aproximativ 25000 m<sup>3</sup>, Ghețarul Focul Viu este o peșteră mică, formată din două încăperi și care adăpostește al treilea ghețar ca mărime din țară, după Ghețarul Scărișoara și Avenul Borțig.

Traseul către Ghețarul Focul Viu nu este lung și are o dificultate redusă, poteca șerpuind prin pădure. Drumul este foarte frumos, pădurea având copacii nu foarte deși, dar abundând de vegetație datorită climei foarte umede. Este de dorit ca vizita





la Ghețarul Focul Viu să se facă în jurul prânzului, astfel încât soarele să pătrundă prin tavanul peșterii. Tavanul este spart de o fereastră de mari dimensiuni prin care au căzut înăuntrul bușteni, frunze, zăpadă.

Intrarea către gura peșterii se face printr-o scară umedă din lemn. Din peșteră se revarsă abur, luminat de soarele de afară. Cu fiecare treaptă coborâtă scade și temperatura. Cele două camere ale peșterii nu se pot vizita, accesul fiind interzis chiar după coborâre. De la balustrada de lemn de la intrare se poate admira acest fenomen interesant care îi dă și numele de Focul Viu, iluminarea naturală a interiorului acestui ghețar.

Se poate ajunge deasupra peșterii pentru a vedea hornul prin care intră razele soarelui. Acestea, filtrate de frunzișul pădurii, formează mănunchiuri alb strălucitoare.

Apoi am urcat spre Piatra Galbenei (1234 m), un loc de belvedere binecunoscut. Sub Piatra Galbenei se adâncește, între culmi împădurite, Valea Galbenei și afluenții săi, dintre care unul despică muntele de vizavi având în partea superioară Groapa Ruginoasă, o ravenă săpată de torenți în pieptul Muntelui Țapu.

Am revenit la corturi nu foarte obosiți, dar mult mai bogați, după atâtea frumuseți văzute. Era prima noastră vizită în aceste locuri deosebite. Următoarea dimineață trebuia să strângem corturile și să plecăm cu mașina spre Cetățile Rădesei.

La Cetățile Rădesei nu am mai avut noroc de vreme bună. A plouat și am fost nevoiți să renunțăm la Cheile Someșului Cald, rezumându-ne doar la vizitarea peșterii.

Intrarea în Peștera Cetățile Rădesei se face printr-un portal înalt de peste 15 m și lat de 7 m, prin care curge pârâul Rădeasa. Peștera este de forma unui tunel lung de aproximativ 210 m cu săli mari și cu cinci hornuri care lasă să intre razele de lumină. Acestea definesc unicitatea și frumusețea peșterii. Sunt amenajate scări și podețe din lemn, nu toate într-o stare foarte bună. Urmează apoi coborârea printr-un canion îngust, sinuos și lung de aproximativ 50 m, coborâre destul de anevoioasă pe timp ploios.

Ne-am luat rămas bun cu greu de la aceste locuri minunate, fără a uita să ne promitem în gând că o să revenim cu siguranță în alte veri. Mai aveam un obiectiv

de vizitat a doua zi, la plecare, anume Groapa Ruginoasă.

După o noapte petrecută la una dintre pensiunile din zona Arieșenilor, am pornit de dimineață spre Groapa Ruginoasă. Nu aveam nici cea mai vagă idee despre cum arată și mai ales de ce este considerată obiectiv turistic. Urcușul din șosea a fost foarte ușor, poteca urmând curgerea unui mic pârâu.

Groapa Ruginoasă reprezintă o ravenă cu un diametru de aproximativ 600 m și cu o adâncime de peste 100 m. Această ravenă s-a format datorită spălării muntelui de către torenți, precum și datorită procesului constant de eroziune. De fapt, interesantă este culoarea roșiatică datorată straturilor de cuarțite scoase la suprafață. Valea Seacă, adică fundul gropii, este dificil de parcurs și nu ne-am încumetat să coborâm.

Din punct de vedere fotografic, toate locurile vizitate în această mini vacanță sunt mine de aur. Recomandat ar fi de alocat mai multe zile, astfel încât un anumit loc să fie bătut de două ori dacă este nevoie (în caz de

vreme rea sau pur și simplu lipsă de inspirație).

De asemenea, nu trebuie neglijat echipamentul: obligatoriu bocanci cu talpă cât mai bună, haine groase, pelerine și indispensabilul rucsac foto cu posibilitatea legării trepidului. Obiectivele cele mai folosite sunt cele cu distanță focală mică, iar pentru cei ce nu dispun de un obiectiv superangular de calitate, se pot recomanda panoramele.

Dan Moruzan | București

[www.danmoruzan.ro](http://www.danmoruzan.ro)

### info

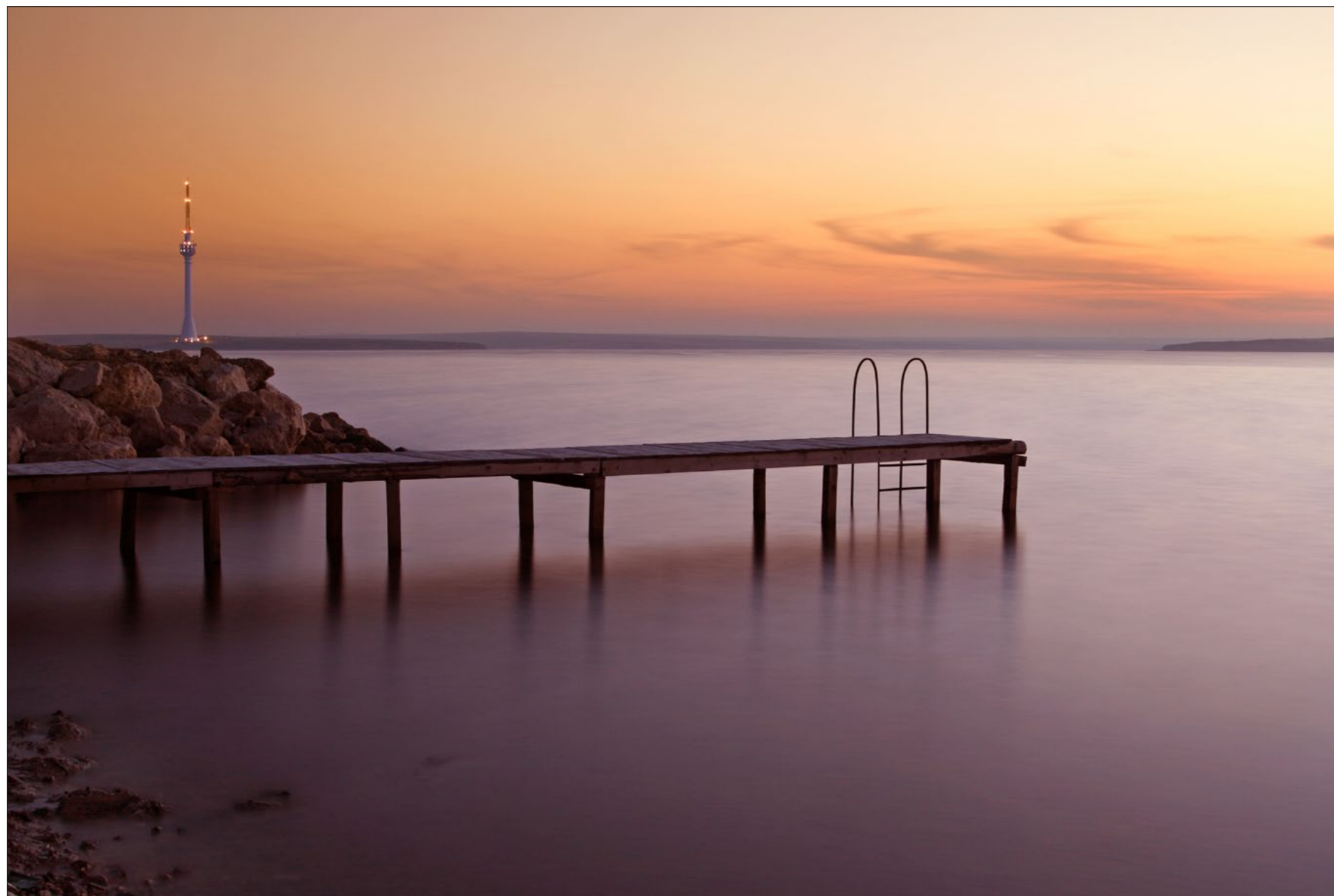
Trimite-ne un articol care să abordeze orice subiect de interes pentru PHOTO Travel și vei avea șansa ca articolul tău să apară în ediția următoare a revistei.

Cerințe: max. 1000 cuvinte | redactare cu diacritice max. 10 fotografii | jpg | 1024 px latura mare | 72 dpi

Așteptăm propunerea ta pe adresa de e-mail [articolultau@phototravel.ro](mailto:articolultau@phototravel.ro)

Mai multe detalii pe [www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)





Orice fotografie are povestea sa, fie ea banală sau extraordinară. De multe ori, facem eforturi mari ca să obținem cadrul pe care îl dorim. Ne trezim cu noaptea în cap ca să fim la răsărit acolo unde ne-am propus, sau ne întoarcem pe întuneric deoarece am așteptat ora albastră în nu știu ce regiune, iar exemple ar putea continua. Ideea este că fotografia obținută "pe brânci" va atârna greu pentru fotograf în selecția pentru concursuri sau expoziții. Astfel, trecem ușor peste alte cadre făcute fără mari eforturi, dar care pot fi mult mai valoroase decât cele realizate în condiții dificile.

Fotografia nu are o poveste deosebită. Poate de aceea am găsit-o târziu prin arhiva personală și m-am gândit că este o fotografie cu potențial. Am făcut ajustările de rigoare și am lăsat-o să aștepte. Când am văzut concursul am hotărât că se încadrează în temă. Imaginea este făcută pe malul lacului Techirghiol. Văzusem mai demult locul și îmi propusesem să mai ajung pe-acolo, deoarece e undeva aproape de un drum pe care îl străbat săptămânal. Așa că într-o seară când soarele apunea, având rucsacul foto la mine, m-am abătut de la drum cu riscul de a pierde ceva timp, dar și cu posibilitatea să obțin câteva cadre bune. Ajuns pe malul lacului, m-am certat cu câțiva câini care își apărau teritoriul, mi-am instalat echipamentul și am așteptat puțin să mai coboare soarele. Când mi-a plăcut ce văd în fața ochilor am tras câteva cadre.

Astfel a rezultat această fotografie care mie îmi place foarte mult și care pune încă o dată în valoare peisajul dobrogean.

Am admirat porturi și elemente decorative din diverse regiuni ale țării, am regăsit obiceiuri și ritualuri străvechi, am întâlnit mâini muncite și priviri inocente, ne-am bucurat de frumusețea naturii pure și pentru toate acestea le mulțumim celor care ne-au trimis fotografii pentru tema "**RURAL**".

Vă prezentăm imaginile câștigătoare:

### *Locul 1 - Un workshop foto*

Claudiu Păduroiu - Brașov



Fotografia este făcută undeva pe dealurile din împrejurimile satului Șimon. Este un cadru destul de des întâlnit în partea locului și surprinde un localnic alături de singurul vehicul accesibil zonei, calul. Unii localnici din Șimon, dar și din satele din împrejurimi, sunt nevoiți aproape zilnic și indiferent de condițiile atmosferice să urce și să coboare aceste dealuri, pentru a-și hrăni animalele adăpostite în mici căsuțe, numite hodăi, sau pentru a-și lucra pământurile din zonă.

Astfel de peisaje și obiceiuri, ce aduc aminte de vremurile demult trecute, îți oferă întotdeauna posibilitatea surprinderii unor imagini frumoase.

## CLAUDIU PĂDUROIU





**Locul III**

Bogdan Panait - Craiova

**Locul II**

Ștefan Stoica - București



Vasile Sorin Rusu - Rădăuți



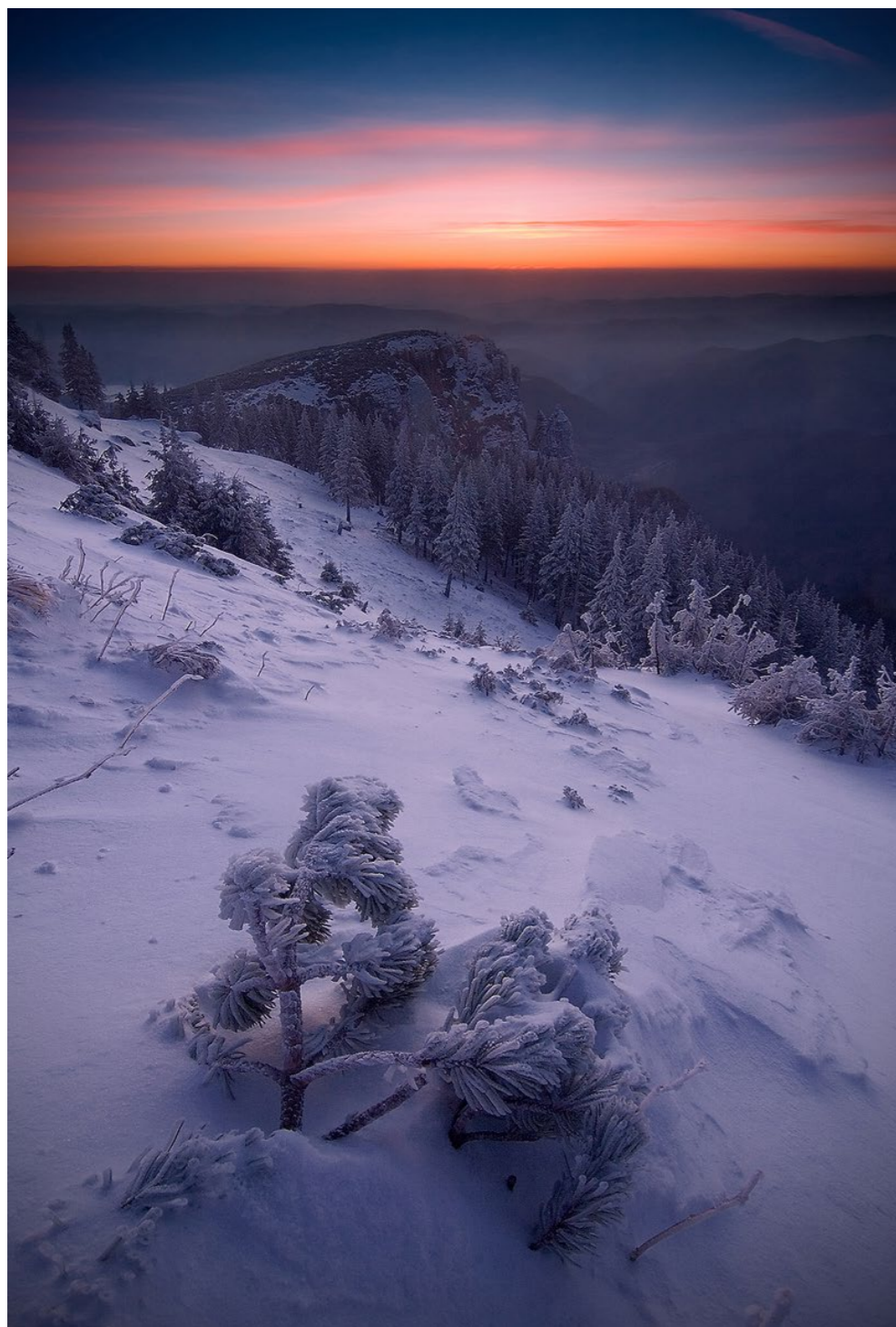
*Mai multe fotografii din  
selecția finală puteți găsi  
pe [www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)*



Mihai Grigorescu - Baia Mare

Am admirat texturile remarcabile ale naturii zgribulite de gerul tăios, ne-am amintit de zborul jucăuș al fulgilor de nea, am privit cu nesaț munții orgolioși îmbrăcați în omăt, am găsit bucuria sporturilor de iarnă pe chipuri îmbujorate și pentru toate acestea le mulțumim celor care ne-au trimis fotografii pentru tema "IARNA".

Vă prezentăm imaginile câștigătoare:



**Locul I -**  
**Un weekend pentru două persoane la pensiunea "Căsuța din povești" din Moieciu**

Dumitru Dorin Bofan -  
Piatra Neamț

## Locul II

Dragos Moldovanu - București



## Locul III

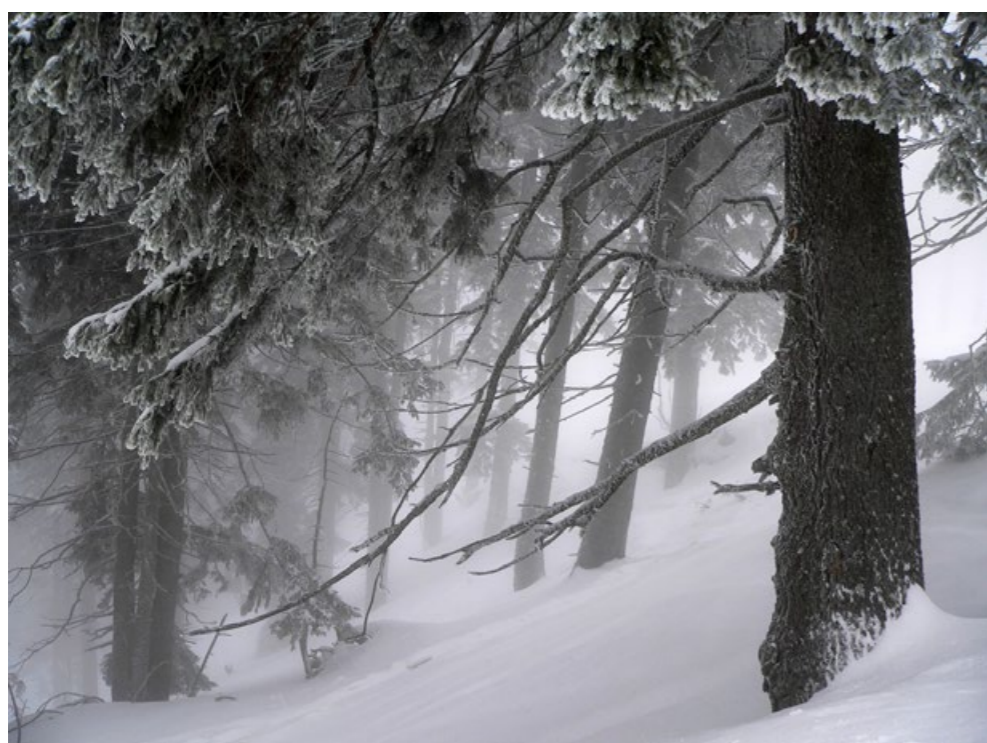
Vlad Dumitrescu -  
Brașov



Cosmin Danila - Edmonton - Canada

Mai multe fotografii din  
selecția finală puteți găsi pe

[www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)



Ersek Eduard -  
Brașov

## CONCURS

PHOTO TRAVEL

PHOTO Travel lansează pentru luna aprilie concursul cu tema "CĂLĂTORIE". Îl adresăm celor ce caută neobișnuitul dintr-o destinație aleasă cu grijă, provocările culturilor și civilizațiilor de pretutindeni, locurile sălbatice ale Pământului sau celor ce, pur și simplu, îndrăznesc să evadeze din monotonul cotidian.

Pentru înscriere la concurs așteptăm maxim două fotografii în format digital, respectând tematica propusă. Acestea pot fi trimise de pe site-ul nostru: [www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro), accesând secțiunea CONCURS sau prin e-mail la adresa [concurs@phototravel.ro](mailto:concurs@phototravel.ro).

Un juriu va selecta imaginile primite, iar fotografiile cu cel mai bun punctaj vor fi publicate în numărul viitor al revistei.

Câștigătorul concursului va fi premiat cu o geantă de umăr Walkabout NG, oferită de Photo Set-up.

**Termenul limită de înscriere: 20 aprilie 2009.**

**CERINȚE:** jpg | 1200 pixeli latura mare | 72 dpi (se acceptă resize la imagini)

Nume fișier: Prenume\_Nume-Titlul\_fotografiei.

Este permisă numai o editare de bază a fotografiilor înscrise în concurs.

Nu se acceptă imagini manipulate digital.

*Pentru numărul următor tema concursului este "FLORAL".*



**Geanta de umar National Geographic  
Walkabout.**

**Ideala pentru aparat foto SLR  
sau camera video plus accesorii.  
Compartiment pentru laptop.  
Husa de ploaie inclusa.  
Garantie 5 ani.**



[www.photosetup.ro](http://www.photosetup.ro)

next  
mai 2009



**FOCUS:**

Adrian Tănase

**PROFIL:**

Margarida Alicia Wińska  
Guerra

**SPECIAL:**

WWF - For a living planet

**FOTOLOCAȚIE:**

Cheile Vârghișului

**ECHIPAMENT:**

Despre campare

**PRACTIC:**

Macrofotografia

Galeria online

**PHOTO** TRAVEL



Fotografi hoinari prin natură,  
călători incurabili, descoperitori de civilizații  
și observatori ai faunei

**UNIȚI-VĂ**

Te așteptăm să înscrii cele mai bune fotografii  
pe [www.phototravel.ro](http://www.phototravel.ro)



**PHOTO**  **TRAVEL**  
FOTOGRAFIE DE NATURĂ | CĂLĂTORIE | WILDLIFE